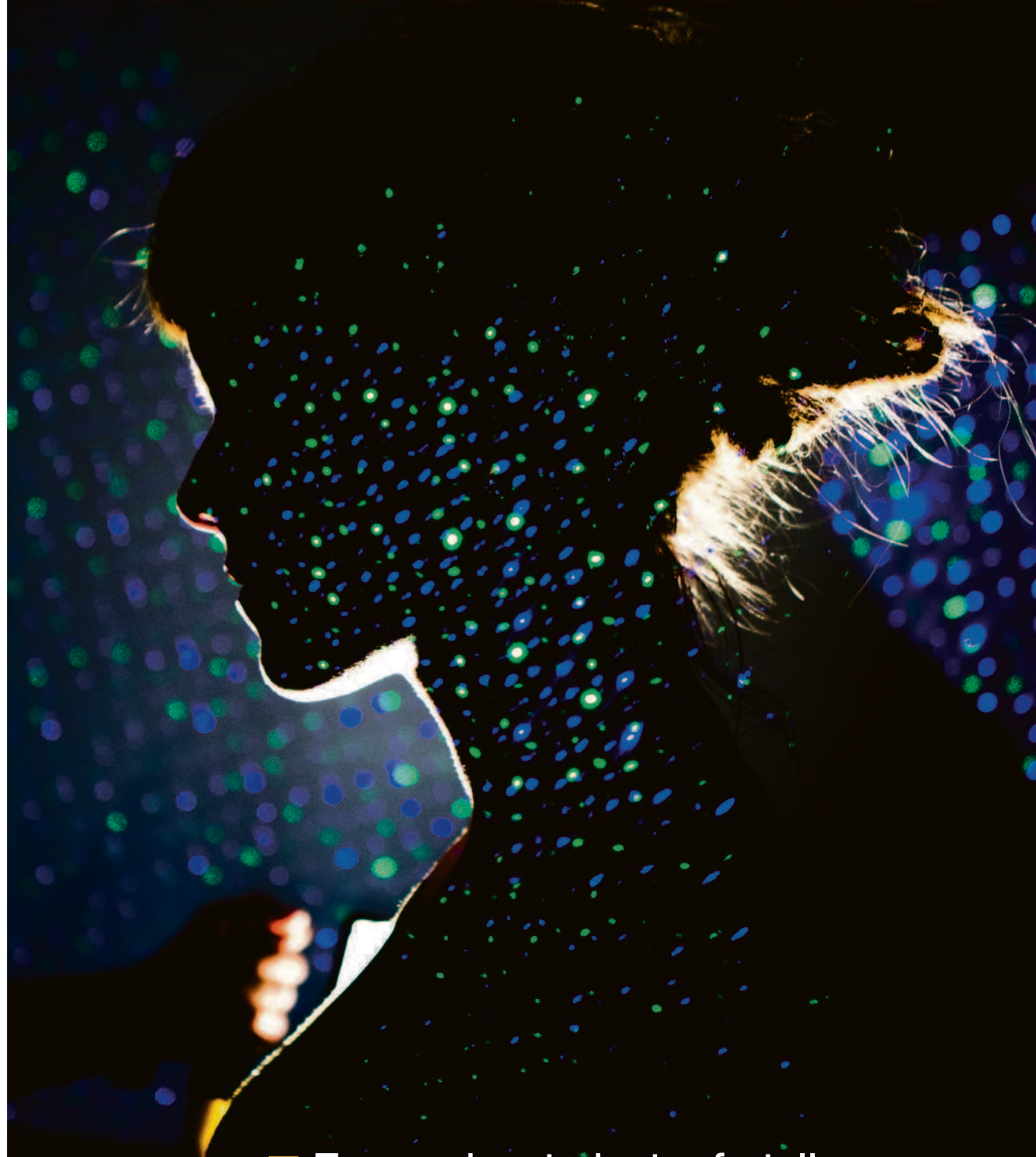

Jeg tar 4 bachelorgrader på 4 år

Essay side 22 og 23

LSD inntar lesesalene

■ Tre norske studenter forteller hvordan de mikrodoserer psykedelika for å gjøre studiehverdagen bedre

Kultur side 18, 19, 20 og 21 og Kommentar side 2 og 3

Privatskolenes hevn på NSOs landsmøte:

**Slik
var det
skjulte
spillet**

Nyhet side 10 og 11

NRK-Gisle:

**Jævla
forelska**

Min studietid s.17 og anmeldelse s.27

**Foreleser
anklages
for å ha kalt
studenter
parasitter**

Nyhet side 6

redaktør: **Birk Tjeldflaat Helle**
birkth@universitas.no 988 51 171

nyhetsleder: **Mads Randen**
madsranden95@gmail.com 454 00 166

fotosjef: **Erlend Dalhaug Daase**

desksjef: **Lise Blekastad**

nettredaktør: **Markus Slettholm**

magasinredaktør: **Signe Rosenlund-Hauglid**

MENINGER

Opp, alle universitetets bundne kvinner

Rektor er mann, i likhet med de 20 foregående rektorer. Det finnes bare én rektorinne i hele universitetshistorien. 69 prosent av alle profesorer er menn, og denne uka skriver Universitas om at hele syv av åtte dekaner, fakultetenes øverste ledere, også er menn. Kjønnsbalansen ved Universitetet i Oslo er og blir begredelig.

Problematikken har vært på dagsorden i mange år, «alle» er enige om at «noe» må gjøres, men de forslagene som treffes er hverken konkrete eller løsningsorienterte. Rektor Svein Stølen illustrerer dette når han innrømmer at likestillingsarbeidet ved UiO har vært for dårlig, og lanserer tiltak som «coaching, lederutdanning og karriereråd» for å bedre kjønnsbalansen. Men er det dette fremadstormende kvinnelige akademikere trenger for å nå helt opp til maktens tinder?

Svaret er et rungende nei. De trenger gjennomgripen- de, strukturelle endringer.

For det er ikke slik at det skorter på dyktige kvinner som kan bekle toppstillingen i academia.

– Man vet jo at det finnes fremragende kvinner, kvinner i ypperste klasse, sier Aud Tønnessen.

Universitetets eneste kvinnelige dekan mener mye vil løse seg med flere kvinnelige professorer. At UiO bare har én kvinnelig dekan og ynkelige 31 prosent kvinnelige profesorer viser nemlig hvor dypt problemet stikker. Om det er så vanskelig å nå opp som professor, tenk hvor umulig det må være å nå dekanatene, for ikke å snakke om rektorstolen.

Utviklingen i academia synes å følge de samme mønstrene som samfunnslivet for øvrig: kvinner stiger til et visst punkt i makthierarkiet, men når lederstillingene skal deles ut, sitter kvinnene igjen.

Rektor Svein Stølen intensjon er god, men samtidig avslører det to ting: Den manglende tiltroen til kvinners egenskaper, samt den manglende evnen til å ta tak i de underliggende strukturene. For det koker egentlig ned til at menn i maktposisjon løfter frem andre menn.

Det finnes flust av fantastiske kvinner som er kompetente nok til å bekle de viktigste maktposisjonene ved universitetet. De trenger ikke karriereråd eller coaching for å nå opp, de trenger å bli sett. Det er ikke kvinnene det er noe galt med, det er akademias patriarkalske strukturer. Disse må Stølen bruke sine fire neste år på å rive bort.

«De trenger ikke karriereråd eller coaching for å nå opp, de trenger å bli sett.»

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Joakim Stene Preston**
j.s.preston@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Selv for de mest rusliberale av oss blinker varsellampene når studenter tar LSD for å prestere bedre.

Psykedelisk prestasjonspress

kommentar

Runa Fjellanger, debattredaktør i Universitas

Først en innrømmelse: jeg er godt over middels rusliberal. Ikke bare er jeg for heroinassistert behandling og sprøyterom, slik de fleste fornuftige folk nå om dagen, jeg sitter også og vipper på gjerdet mellom avkriminalisering og legalisering. Ikke fordi jeg er så immari opp- tatt av at alle skal kunne blaze it, men fordi det er den beste politik- ken for de som lider under dagens forbudslinje.

I denne ukas Universitas kan du lese om studen-

ter som mikrodoserer LSD i hverdagen, altså tar mellom en tiendedel til en femtedel av normal dose jevnlig. Tidligere har det kommet frem at stu- denter uten ADHD-diagnose tar Ritalin. «Alle vil jo prestere», sier Anna Høifødt (28), som skriver masteroppgave i sosialantropologi om psykede- lika. Selv om man er passe rusliberal, er det ikke

«Uansett om du er syklist eller student føles det urettferdig hvis noen doper seg for å prestere bedre»

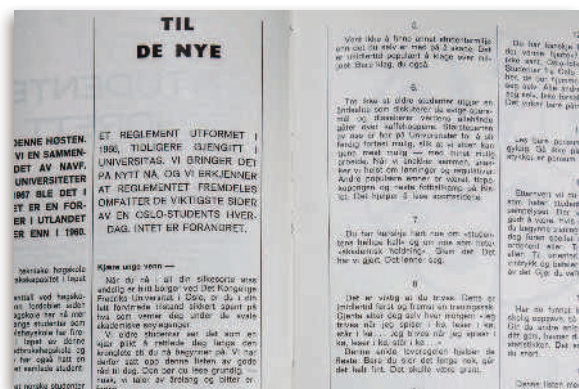
vanskelig å se at det er problematisk hvis stu- denter føler de må ruse seg for å mestre studier – eller hverdagen.

Uansett om du er syklist eller student føles det urettferdig hvis noen doper seg for å prestere bedre. Du kan jukse uten å bli

tatt. Ikke minst presser det grensene for hva som

Arkivaren

Historiske skråblikk, av
Nora Geard Nygaard

«Til de nye»

«Arkivaren benytter anledningen til å børste støv av dette uformelle reglementet til nye Oslo-studenter. Uformet i 1966, men overraskende tidløst. Her finnes gullkorn som synes synd på deg om du ikke finner deg til rette», «Spør deg selv hvorfor du egentlig er kommet hit. Vi vet om folk som har gått her i årevis uten å vite hvorfor», «har du funnet løsningen på en vanskelig oppgave, så hold det for deg selv», samt «ved Universitetet er det ikke viktigst å vinne, men å delta. Eksamen eller ikke – du kan alltds gå inn i skolen eller et reisebyrå. Det er gay å reise. Gjør det».

Universitas nr 8, 1968

Bedre tider

«Ah, det glade 80-tall. Hva ville man ikke gjort for å være student da, hør? Lett å få seg sommerjobb var det også, ifølge denne saken fra 1986. Etter å ha foretatt en telefonrunde, hevder Universitas at «ingen studenter behøver å være arbeidsløse i sommer». Avdelingsleder i Vikartjenesten sier at arbeidsgivere til og med spør etter studenter når de ringer: «Lettest er det å få jobb for de som har sertifikat, kan skrive på maskin, eller har arbeidet i helsesektoren». Jada, gni det inn, alt var bedre før osv.

Universitas nr. 7, 1986

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

kan forventes av studenter, hvis studentene som ruser seg faktisk ender opp med å prestere bedre. Hvis én student klarer å balansere fulltidsstudier, jobb og fritid, hvorfor skal ikke alle klare det? Men det er mulig at mikrodoseringen er et symptom på et større problem.

«Per» mikrodoserer vanligvis LSD to ganger i uken, og sier at de dagene er perfekte. Han oppnår en bedre tilstedeværelse i hverdagen, forteller han, og kaller LSD en «moodlifter». SiO Psykisk helse har et godt og viktig

tilbud, men for de som ikke passer inn i det tilbudet kan det gå mange måneder mellom henvisning til psykolog og oppstart for behandling. Da er det ikke vanskelig å forstå at noen ser etter løsninger med litt kortere tidsperspektiv.

Studiehverdagen skal ikke være så hard at man må ty til rusmidler for å komme gjennom den, uansett om du velger deg LSD eller Ritalin. Hvis studenter føler at de må selvmedisinere, uavhengig av om det er for å få god

nok konsentrasjon eller for å føle seg bedre, har systemet sviktet.

Kanskje er mikrodosering av LSD en kortvarig trend, kanskje er det bare snakk om studenter som synes det gjør uka litt morsommere, slik et overveldende flertall av studenter synes én (eller to eller tre eller fire) hverdagspils kan gjøre. Men kanskje er det også et tegn i tiden: vi har en studiehverdag som er for tøff for mange studenter, og vi har et system som ikke fanger dem opp.

Øyeblikket

av Maral Zadeh

The Game of S.K.A.T.E: Et skateboard svever stille gjennom luften, vridd av trente føtter. Et titalls øyne stirrer og venter på landingen. Det var duket for NM i Street-skating på Haugenstua skatepark lørdag hvor en av konkurransene var «The Game of S.K.A.T.E.» som går ut på å kopiere trikset som den før deg gjorde.

UNIVERSITAS

Tips oss

tips@
universitas.no

Følg oss

På papir hver onsdag,
på nett hele tiden:

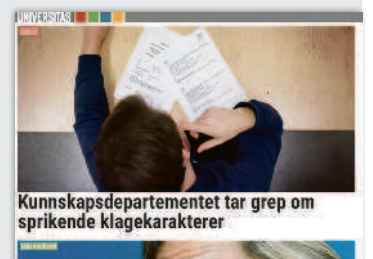
www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: [universitas_offisiell](https://www.instagram.com/universitas_offisiell)

For oppdaterte studentnyheter.

Kunnskapsdepartementet tar grep om
sprikende klagekarakterer

nyhetsleder: **Mads Randen**
madsranden95@gmail.com 454 00 166

NYHET

Savnet UiB-student funnet død

DØDSFALL: Ommund Eikje skulle dette semesteret studere fransk litteratur i den franske byen Avignon. Han ble meldt savnet etter at familien ikke hadde hørt fra ham siden slutten av august.

NRK har meldt at familien til 22-åringen fra Haugesund dro til Frankrike for å bistå politiet med å finne studenten. NTB skriver at studenten ble funnet død ved de historiske festningsverkene i Avignon.

Familiens talsmann, Ove Eikje, hevder overfor VG at dødsfallet

skyldtes en ulykke.

– Ommund må ha ramlet ut for stupene. Vi har ingen grunn til å tro at det er noe annet enn en ulykke.

Leder for Norsk studentorganisasjon, Mats Beldo, sender sine kondolanser til de pårørende.

– Det er ufattelig trist, han har jo vært savnet en stund, men det er en tung beskjed for familien å få. Våre tanker går til nærmeste familie, venner og andre pårørende, sier han til Universitas.

ARKIVFOTO

Asheim tar grep

GREPA VIKAR: Når klagekarakteren skiller seg to karakterer eller mer fra den opprinnelige, foreslår vikarierende kunnskapsminister Henrik Asheim å åpne for en tredje sensur.

– For å styrke rettssikkerheten til studentene, foreslår vi at universiteter og høyskoler skal ta en ekstra runde på karakteren som er gitt, i de tilfellene der en student har fått en vesentlig endret karakter etter å ha klaget, sier Asheim.

Universitas har flere ganger belyst problemet med sprikende sensur og har tidligere avdekket store

forskjeller mellom førstegangs- og andregangssensur ved Universitas i Oslo.

I studieåret 2014/2015 hoppet én av ti klager opp eller ned minst to karakterer. Halvparten fikk endret karakter.

Nå mener statsråden at det er på tide å gjøre endringer.

– Det har vært flere saker der studenter som har klaget på at eksamenskarakteren har gått opp eller ned med to karakterer etter klagesensuren. Det er lite tillitvekkende for studentene, sier Asheim.

Norsk sugar dating-nettsted inntar Belgia

BEITEBYTTE: I starten av september skrev Universitas om en rullende reklame som vekket stor oppsikt. Reklamen rettet seg mot studenter, og med store bokstaver kunne man lese «Hei studenter! 0,- i studielån? Date en sugar daddy». Det var nettstedet RichMeetBeautiful som sto bak det hele. Nå har reklamen nådd Belgia, melder The Guardian. Ordlyden på reklamen er riktignok noe endret i den belgiske versjonen: «Bedre din livsstil. Skaff

en sugar daddy.»

Som i Norge har flere belgiere rast mot reklamen, og også ministere har rettet skyts det norske nettstedet. Noen mener reklamen oppfordrer til prostitusjon, og forteller at de skal gå til retten for å få den fjernet. I Norge tok det ikke lang tid før Forbrukerombudet mente reklamen var ulovlig og krevde den fjernet. Det spør om den holder noe lenger i Belgia.

Flaue over W

Mellom Film og TV: Westerdals-studentene som har pause fra forelesning er samstemte om at skolen har en omdømmeutfordring.

Westerdals-studenter slakter høyskolens rykte og sier de blir flaue av å si at de studerer der etter de mange avsløringene.

Privatskole

tekst Hans Christian Paulsen
foto Øyvind Aukrust

Westerdals Oslo ACT har vært i hardt vær de siste årene. Først avslørte Dagens Næringsliv at eierne hadde tatt over 100 millioner kroner ut av privatskolen. Deretter ble skandale etter skandale rullet opp. Flere linjer manglet offent-

lig godkjenning, og privatskolen hadde tatt for mye skolepenger av studentene.

Skolen, som tidligere hadde blitt kalt «drømmefabrikken», fikk seg en kraftig ripe i lakken.

I forrige uke kom siste avsløring i rekken. Universitas kunne fortelle at Høyskolen NISS, som senere fusjonerte til å bli Westerdals Oslo ACT, betalte misfornøyde studenter 30.000 kroner hver for å ikke gå til media.

I en bransje der omdømme betyr alt så skolen seg nødt til å betale for studentenes taushet, selv om de ikke var enige i deres karakteristikker.

Studentene er skuffet

Westerdals-student Fredrik Andersen er soleklar om hva han mener om NISS' hemmelige avtale

med studentene.

– En slik avtale mellom skolen og studenter er en form for bestikkelse. Det er ikke etisk riktig, det er en rar måte av skolen å gå fram på, sier førsteårsstudenten.

Sara Moland er student på samme linje. Hun understreker at høyskolens rykte var noe hun tenkte på da hun søkte.

– Noen ganger er det skikkelig flaut å si at jeg studerer på Westerdals, sier Moland.

Hun legger til at hun tror at den negative omtalen til høyskolen har spredd seg utenfor studentmiljøet.

– Jeg tror ikke arbeidsgivere og andre folk tar skolen like seriøst nå. Dessverre tror jeg ikke noen tenker «wow» når du nevner Westerdals. Det er på grunn av gjentatte negative medieoppslag.

Westerdals' rykte

Ikke første gang

Forrige uke avdekket Universitas at NISS refunderte deler av studieavgiften i bytte mot taushet fra misfornøyde studenter i 2013. Det var ikke første gangen.

NISS-avsløringene

tekst Teresa Eltervåg Cissé og Henrik Giæver

I 2008 sluttet studenter på skuespillerlinjen på NISS (Nordisk Institutt for Scene og Studio) i protest mot elendige forhold på skolen.

– Alt var kaos. Studiene var dårlig tilrettelagt, det var ingen studieplan, vi hadde nesten ingen midler, lærerne sluttet og ofte manglet vi lokaler å være i, sa Benjamin Blatch til Dagens Næringsliv i 2015.

Sammen med medstudent Tora Rommetveit sto Blatch frem og fortalte om den det de opplevde som dårlig kvalitet. I likhet med studentene Universitas omtalte forrige uke klagde de og ba om å få skolepenger tilbake.

– De var så arrogante. Vi fikk beskjed om at vi ikke hadde en sjanse mot et selskap som Anthon B Nilsen, forklarte Rommetveit til DN.

Etter forhandlinger ble de til slutt tilbudt en avtale hvor deler av studieavgiften ble tilbakebetalt.

På samme måte som i saken Universitas omtalte forrige uke var kravet om at studentene ikke fikk omtale saken i media en betingelse for å motta penger. «Brudd på dette kan medføre erstatningsplikt, » sto det i kontrakten, ifølge DN.

– Det ble ryddet opp i dette på en profesjonell måte, forklarte Nicolai Løvenskiold fra Anthon B. Nilsen Utdanning, som eide skolen den gangen.

Peggy Brønn er professor ved Institutt for kommunikasjon og kultur på Handelshøyskolen BI. Hun forteller at slike avtaler er normale.

– Omdømme er viktig for privatskoler, så man vil ikke at sånne saker skal komme til medier. Da er det ikke uvanlig å gjøre sånne avtaler, sier hun til Universitas.

Brønn mener at slike avtaler er juridisk innenfor.

– Studentene har gått med på dette, og det er en bindende avtale. Det er ikke uvanlig å ha en sånn type avtale, men rent PR-messig så gir dette dårlig smak i munnen, sier hun.

universitas@universitas.no

Fra venstre: Sara Moland, Karoline Bjørnset, Marit Kamsvåg og Sanna Groven.

Samtlige av studentene vi snakket med på Westerdals var enige om at avtalen var etisk problematisk overfor studentene.

– Ventet på spørsmål

I vår ble Høyskolen Kristiania enige med Westerdals om et oppkjøp som gjør at de to skolene skal bli én. Siden den gang har Trond Blindheim, rektor på Høyskolen Kristiania, lurt på når omdømmespørsmålene ville komme.

– Jeg har i mange år uttalt meg om bedrifter og organisasjoners omdømme, og har egentlig bare ventet på at noen skulle stille meg spørsmål om vårt eget omdømme i lys av disse sakene som har vært.

Blindheim sier at de ansvarlige burde sett for seg omdømmekonsekvensene av avtalen.

– Noen burde ha tenkt på over-

skriften dette ville generere da denne avtalen ble underskrevet.

– Amatørmessig

Rektoren ved Høyskolen Kristiania ville aldri laget en slik taushetskontrakt.

– Alt Høyskolen Kristiania gjør skal tåle forsiden til Universitas. De eneste studentene som bør ha taushetsplikt i personalsaker er de som jobber direkte med dem, for eksempel de som sitter i Høyskolestyret.

Blindheim mener at dårlig studiekvalitet ikke er noe man skal være redd for at kommer ut.

– Uhell og avvik fra god studiekvalitet kan forekomme ved alle institusjoner, til og med på Harvard.

Håndteringen av studentenes rolle i saken er det problematiske, mener Blindheim.

– Det er litt amatørmessig å ha en slik klausul i en kontrakt med studenter. Det er det som skaper mediesaken.

Avslutningsvis påpeker rektor Blindheim at han er glad for at ikke denne saken gjelder ham personlig.

– Av og til ser man oppslag der man tenker «herregud, det kunne vært meg». Dette er et slikt oppslag.

Avtalebruddet er uetisk

Tine Widerøe, nåværende rektor på Westerdals, understreker at et godt omdømme er viktig for høyskolen.

– Det er selvfølgelig veldig viktig for oss å opprettholde et godt omdømme. Vi er heldige som tiltrekker oss sterke søkere, og som er ettertraktet i bransjene vi utdanner til.

Widerøe understreker at mer-

kevare er viktig for både private og offentlige utdanningsinstitusjoner, men at det betyr enda mer for de private.

– Private høyskoler er mer sårbare ettersom studenter gjerne betaler for utdanningen selv, og betalingsvilligheten gjerne er knyttet til studieprogrammenes anseelse og hvor unike de er.

Widerøe påpeker omdømmeoppslagene er fra langt tilbake i tid, og at det nå er snakk om et nytt og bedre Westerdals.

I motsetning til studentene Universitas har intervjuet mener Widerøe at den etiske byrden ligger på de NISS-studentene som uttalte seg om den hemmelige avtalen til Universitas.

– Generelt mener jeg at det er uetisk å bryte avtaler man har inngått.

FORELESER ANKLAGES FOR Å HA KALT STUDENTER FOR

PARASITTER

Skaper frykt: En varsler forteller til Det humanistiske fakultet ved UiO at han sluttet å gå på seminar av frykt for faglærer.

En foreleser på Blindern var så misfornøyd med innleveringene at hun skjelte ut studentene i 20 minutter. Til slutt fikk de nok.

Studiemiljø

tekst Torgeir Mortensen og Gard Oterholm
foto Lucas Leonardo Ibanez-Fæhn

«Hun har drevet med sosial ostrakisme av studenter, det vil si skjelt ut eller plassert studenter i vanskelige og nedverdiggende situasjoner, ofte foran resten av studentene.» Slik lyder anklagen mot en foreleser ved Det humanistiske fakultet. Den ansatte blir beskyldt for å ha liten pedagogisk forståelse, for å ikke holde frister og for å bidra til et negativt læringsmiljø. Flere

studenter står bak klagen som ble sendt inn i slutten av mai. Varslingen gir oppsiktsvekkende detaljer om forelesninger og seminarer helt utenom det vanlige.

Parasitter og humørsvingninger

I et møte med fakultetet nevner varsleren flere episoder om oppførselen til den kvinnelige foreleseren: I et seminar kalte hun uforberedte studenter for parasitter og beskyldte dem for å stjele andres ideer. Etter at studentene hadde levert inn et førsteutkast til en oppgave, skal faglærer ha brukt 20 minutter av en forelesning til å fortelle hvor svake hun syntes innleveringene var. Faglæreren skal ha sagt at hun ble deprimert av å lese utkastene, og hun klaget samtidig over at hun måtte sitte inne i finværet for å rette dem.

Undervisningen skal dessuten ha vært preget av foreleserens humørsvingninger, der hun varierte fra å være veldig motiverende til å

bli veldig skremmende.

– Klagen har vært diskutert blant mange av studentene på Facebook i forkant av innsendelsen. Mange støttet innholdet, men flere har vært redde for å sette navnet sitt på en klage, forklarer varsleren til fakultetet.

Fulgte umiddelbart opp

– Klagen er formidlet via Si fr-systemet. Vi er fornøyd med at systemet plukker opp denne typen klager, slik at vi umiddelbart kan følge de opp, sier studiedekan Eirik Welo til Universitas.

Han vil ikke kommentere detaljene i saken, men opplyser at klagen er formidlet videre til forelesers institutt og fulgt opp der. Saken skal nå være avsluttet, men det er ukjent hva følgene har vært for faglæreren.

Studiedekanen understreker at fakultetet er opptatt av at HF-studentene skal ha et godt læringsmiljø.

– Relasjonen mellom forelesere og

studenter skal være profesjonell, sier Welo.

Det har ikke lyktes Universitas å komme i kontakt med varsler eller faglærer.

universitas@universitas.no

Taus, men fornøyd: Studiedekan Eirik Welo er tilfreds med at varslingssystemet virker, men han vil ikke røpe hvilke følger varslingen fikk for foreleser som er klaget inn.

**Loppemarked
Korsvoll skole
11. og 12. november**

Auksjon begge dager kl. 13!

Vi er spesielt gode på bøker, sportsutstyr, klær og leker.

**Vi tar imot loppene dine mandager i
oddetallsuker kl. 18-20 på Korsvoll skole.**

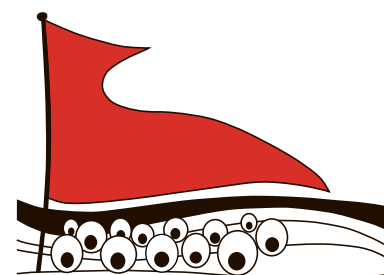
**Facebook: @korsvolloppemarked
Hjemmeside: www.korsvollsk.no/loppemarked**

Den GLADE ITALIENER
PIZZABAKERI

STUDENT-PRISER
PÅ MAT OG DRIKKE

GRØNLANDS TORG • EKE NAPOLITANSK PIZZA

Sosialistisk kor i Oslo trenger flere basser og tenorer

Har du lyst til å synge i koret, se vår hjemmeside www.soskor-oslo.no, eller ta kontakt på post@soskor-oslo.no eller med Espen på tlf 938 60 071.

Mannlige dekaner: 7 Kvinnelige dekaner: 1

Alene: Aud Valborg Tønnesen er eneste kvinnelige dekan når UiO har styremøter. Hun påpeker at det er to andre kvinner i styret, sjefen for Nasjonalmuseet og sjefen for Universitetsbiblioteket. – Det er fint å ikke være helt alene, sier hun.

Av åtte dekaner ved Universitetet i Oslo, er bare én av dem kvinne. – Det er et arbeidsmiljøproblem, sier likestillingsansvarlig i Studentparlamentet.

Kjønnsbalanse

tekst Stine G. Bergo
foto Roar Blåsmo-Falnes

– Man vet jo at det finnes fremragende kvinner ved UiO.

Aud Valborg Tønnesen, leder for teologisk fakultet og den eneste kvinnelige dekanen ved UiO, mener det er problematisk at kjønnsfordelingen blant dekanene, den øverste lederen på fakultetene, er ujevn.

– Da jeg begynte som dekan i 2015, var det to andre kvinner. Jeg merker jo forandringen. Altså samarbeidet med mine dekankollegaer er veldig godt, men det er jo en styrke for Universitetet å ha en ledelse som er balansert kjønnsmessig. Det betyr mye, sier hun.

– Må følge opp i praksis

UiOs første kvinnelige dekan tiltrådte på begynnelsen av 90-tallet. Siden har kvinner vært underrepresentert i fakultetsledelsen. Tønnesen tror ikke årsaken til dette ligger hos kvinnene som individer.

– Jeg tror det er veldig mange kvinner som vil ha lederstillinger og som er kvalifisert til det, sier dekanen, og fortsetter:

– UiO og academia har vært mannsdominert, og man kan spørre om det er forhold som har med struktur, kultur og hierarkier å gjøre som gjør det vanskeligere for kvinner å nå igjennom.

Både de enkelte fakultetene og rektoratet ved UiO må jobbe aktivt for å få flere kvinner opp på dekan-nivå, mener Tønnesen.

– Uansett hvor god man er på å fremme likestilling på plannivå, er det nødvendig å følge opp i praksis. For å få flere kvinner inn i lederstillinger må man for eksempel få dem inn i de høyeste stillingene på professornivå.

– UiO prioriterer menn

Likestillingsansvarlig ved Studentparlamentet ved UiO, Synnøve Kronen Snyen, mener underrepresen-

tasjonen i fakultetsledelsen er et resultat av en svak innsats for likestilling ved universitetet.

– Universitetet prioriterer menn mye mer enn kvinner, sier Snyen.

Hun peker på at for å bli dekan må man ha professorkompetanse, men kun 30 prosent av professorene ved UiO er kvinner. Snyen mener systemet er dårlig tilrettelagt for kvinner, ved å blant annet ha mange midlertidige stillinger og høyt press på å produsere forskningspoeng.

– Det er svært krevende å være i en forskerstilling, men mye tyder på at det er vanskeligere for kvinner.

Hun mener at når kvinner for eksempel skal i barslpermisjon, ryker fort muligheten for å bli dekan.

– Det er et arbeidsmiljøproblem, sier Snyen

– Hva betyr kjønnsbalanse i fakultetsledelsen for studentene?

– Den øverste ledelsen på fakultetet er også forbilder. Jeg tror dessuten kvinner og menn vektlegger ulike ting og prioriterer annerledes. Kvinner i toppstillinger har kjent disse tingene på kroppen, ikke bare hørt om det.

Studentparlamentet arbeider for at UiO skal begynne med et kurs kalt «ros og kompetanse», som handler om mangfolds-ledelse. At det kommer et nytt meritterings-system vil også være positivt for kvinner, mener Snyen.

– Det nye legger mer vekt på god undervisning når universitetet ansetter professorer, og ikke bare forskningspoeng. Det vil gagne kvinner fordi de ligger bak menn når det kommer til forskningspoeng, sier hun.

Visste du?

Professor i teologi, Turid Karlsen Seim, ble UiOs første kvinnelige dekan i 1991.

Tar på seg ansvaret

– Det er ikke noe tvil om at vi skulle vært flinkere til å hjelpe til for å få flere kvinner til å stille, sier Svein Stølen, som er rektor og dermed den øverste sjefen ved UiO.

Stølen tok over stafett-pinnen som rektor i august, og sier han enda ikke har fått gjort noe særlig på likestillingsområdet.

– Vi lovet i valgkampen å se på tiltak, og å jobbe med organisasjonen. Og vi har nettopp begynt arbeidet med en ny handlingsplan for likestilling, som kommer i februar,

Andel kvinner på UiO

- 12,5 prosent av fakultetsledelsen (dekanene)
- 30,8 prosent av professorene ved UiO
- 60,4 prosent av studentene
- 56,6 prosent av dem med Ph.d
- 45,7 prosent av postdoktorene
- 48,2 prosent av førsteamanuensisene

sier han.

Rektoren mener ansvaret for den skjeve kjønnsfordelingen i fakultetsledelsen ligger hos både ham selv og hos de enkelte fakultetene.

– Det er et institusjonelt ansvar å se ledertalentene og lede dem fram til lederstillinger. Jeg som rektor har ansvar for å jobbe med instituttlederne, og dekanene.

– Hva er eksempler på tiltak universitetet kan gjøre?

– Det kan være coaching, lederutdanning og karriereråd. Man må over tid bygge opp en kultur for å ha kvinner i ledende stillinger, i tillegg til en vilje og selvtilitt til å stille hos kvinnene.

OSLOS MEKTIGSTE STU

FELICITAS SCHEFFKNECHT (26)

Leder av Kulturstyret.

20

Ressurser
Posisjon
Definisjon
Synlighet
Nettverk

I motsetning til de fleste internasjonale studenter har Scheffknecht klart å innta en lederposisjon i studentlivet det står respekt av. Scheffknecht styrer Kulturstyret, som bestemmer hvordan tre millioner kroner skal brukes på studentkultur og foreninger i Oslo, og behandler 250–300 søknader årlig. Bak seg har hun flere år i Kulturstyret. I tillegg er hun aktiv i linjeforeninger, pamp på SV-kjelleren på UiO og administrerer nettverket mellom kjellerpubene på UiO, kjent som Cosa Nostra. Som person kan hun være bestemt og streng, men hun er godt likt og respektert blant sentrale representanter i Velferdstinget. Kulturstyrets leder er en viktig kontaktperson for studentledere fra de mindre høyskolene, som Idrrettshøyskolen. Likevel har lederrollen hennes uforholdsmessig liten makt i forhold til hva stillingen burde innebære, men det er Scheffknecht som kan bestemme hvilke studentaktiviteter som har livets rett, og hvilke som ikke har det.

TRULS SEBAKK (27)

Styreleder for SBIO og studentobservatør i BI-styret.

19

Ressurser
Posisjon
Definisjon
Synlighet
Nettverk

Som BI-studentenes overhode med sitteplass rundt styrebordet sammen med BI-rektor og næringslivstopper, har Truls Sebak formelt sett en av de mest betydningsfulle posisjonene i Oslos studentpolitikk. SBIO er dessuten studentorganet i Oslo med størst budsjett, i tillegg til at BI er Oslos tredje største utdanningsinstitusjon. Sentrale kilder forteller at terskelen for å få gjennom saker på BI, som innføringen av kjønnsnøytrale toaletter, tilsynelatende er veldig lav. På BI utrettes ting tilsynelatende mye raskere enn på eksempelvis UiO. Sebak har likevel vært alt annet enn synlig i mediene, og nettverket hans virker i stor grad å være begrenset til BI. Det er også utydelig hva BI-studentene ønsker å utrette utenfor BI. Men for de 14 000 BI-studentene i Oslo er han en viktig skikkelse med potensielt mye innflytelse lokalt.

HANS CHRISTIAN PAULSEN (25)

Universitas-journalist, tidligere studentparlamentsleder ved UiO

17

Ressurser
Posisjon
Definisjon
Synlighet
Nettverk

Hans Christian Paulsen kunne blitt en legende. Av ledelsen på UiO og i SiO blir han nevnt som en svært dyktig politiker med solid forståelse for sektoren og «en som ikke bare sier det viktige og riktige» samt «en eksepsjonelt god studentleder». Paulsen steg i gradene, bygde opp en fanskare, gjorde mye riktig og lå an til å bli NSOs neste leder, selve kronen i studentpolitikken. NSOs valgkomité ønsket ham som leder, men slik ble det aldri. På veien mot toppen har Paulsen skapt flere motspillere som ikke alltid har hatt sansen for hans stil og strategier. Likevel er Paulsen fremdeles uhyre relevant for mange i det nye arbeidsutvalget på UiO og studentpolitikken for øvrig. Nå har han tatt med seg kunnskapen, erfaringene og hemmelighetene til Universitas. Det blir spennende å se hvor det tar Paulsen.

ALEKSANDER GJØSÆTER (23)

Sentralstyremedlem i Norsk studentorganisasjon, tidligere leder av Velferdstinget.

18

Ressurser
Posisjon
Definisjon
Synlighet
Nettverk

Aleksander Gjøsæter er ferdig som leder av Velferdstinget og har flyttet til Bergen, men er på ingen måte ute av gamet. Han er i dag sentralstyremedlem i NSO, men nyter kanskje mest innflytelse som en viktig rådgiver for mange andre studentpolitikere. «Alle» liker Gjøsæter, og mange nevner han som en de lytter til og ber om råd av. Han har også formet dagens ledelse i Velferdstinget. «Aleksander og Elisabeth (Holien) hadde avtalt sammen at Elisabeth skulle overta etter han. Han oppfordret henne til å stille», hevder kilder i Velferdstinget. Gjøsæter har neppe den største definisjonsmakten og tar ikke mest plass, men han er en viktig rådgiver med stort nettverk. Relasjonene og tilliten blant mange studentledere vil han nyte godt av i NSO.

MADS ANDREAS DANIELSEN (25)

Rektors løpegutt, pamp og styremedlem av Baroniet Rosendal.

16

Ressurser
Posisjon
Definisjon
Synlighet
Nettverk

Mads Andreas Danielsen er et kjent navn for de fleste som har vært innom studentpolitikken de siste årene. Han er rett og slett kroneksempelet på en pamp, ikke minst gjennom å ha kapret et av de populære vervene i Baroniet Rosendal. Danielsen har i likhet med mange andre studentpolitikere bakgrunn fra AUF, og har vært president for Arbeiderpartiets studentlag i Oslo. Selv om det er over tre år siden Danielsen var ferdig som SP-medlem ved UiO, blir han av flere sentrale studentpolitikere nevnt som en å lytte til. Likevel er Danielsens tette bånd til rektoratet hans sterkeste kort: han var Svein Stølen's studentrepresentant i rektorvalgkampen i vår og er den studenten som har hatt mest å si for den seirende rektorens politiske plattform.

DENTER Plass 20-11

Journalistene bak maktprosjektet:

Knut Arne Oseid Runa Fjellanger Adrian Holm Ingeborg Slinde Heidi Bang

FAM KARINE HEER AAS (23)

Kommunikasjonsansvarlig i Velferdstinget og 1. vara i NSOs sentralstyre.

Til tross for å komme fra lille Det teologiske menighetsfakultet (MF) er Fam kjent for å ta stor plass i studentpolitikken. Hun kan være kompromissløs og vet godt hvordan det politiske spillet fungerer,

forteller flere. Hun var også medvirkende i privatskole-nettverket som fikk Mats Beldo valgt til ny NSO-leder. Dette viser at hun ikke redd for å arbeide mot sine Oslo-kolleger som ønsket Hans Christian Paulsen som leder. Hun er spesielt opptatt av å snakke opp de små skolene og danne en motvekt til studentpolitikere fra UiO og HiOA. Det har hun ikke alltid lykkes med: «I Velferdstinget så Fam for seg ledervet, men måtte akseptere understillingen som kommunikasjonsansvarlig», forteller flere kilder. Likevel besitter Fam posisjon- og definisjonsmakt, og har gode relasjoner til både de private og offentlige institusjonene.

15

SUNNIVA MYRENE BRAATEN (23)

Medlem av Høgskolestyre på HiOA, sentralstyremedlem i NSO og tidligere SP-leder på HiOA.

Braaten utviste politiske muskler tidligere i år da hun som studentparlamentsleder skviste ut ringreven William Sæbø fra arbeidsutvalget på HiOA. Flere spådde at den upopulære beslutningen ville hindre henne en

plass i NSOs sentralstyret og høgskolestyret på HiOA, noe som ikke skjedde. I dag representerer hun interessene til enormt mange studenter, og hun har antakelig mer innflytelse på HiOA enn sin etterfølger Rune Kosaka. Det er også mindre avstand mellom studentpolitikere og ledelsen på HiOA enn på eksempelvis UiO, som gir studentpolitikere ved HiOA relativt mer potensiell makt. Bortsett fra Sæbø-saken var ikke Braaten spesielt synlig som leder, og kilder spør om hun egentlig er bevisst på vervets uformelle makt. Til tross for et noe forsuret ryktet etter Sæbø-skandalen, har Braaten faktisk vist at hun fremdeles har mye innflytelse, både nasjonalt og lokalt.

14

MARIANNE ANDENÆS (27)

Tidligere NSO-leder og tidligere SP-leder på UiO.

Marianne Andenæs gjorde seg bemerket som studentleder, og nevnes fremdeles av mange som en betydningsfull figur, selv om hun har pensjonert seg fra studentpolitikken. Hun skal ha et

godt forhold til tidligere rektor Ole Petter Ottersen etter et år som studentleder på UiO, og flere kilder bekrefter at de to så og si har hverandre på speed dial. Kilder forteller at det også var Andenæs overtalelsesevner som fikk Ottersen over på studentenes parti i saker som nei til skolepenger for internasjonale studenter. I tillegg er hun et forbilde for mange yngre studentpolitikere. Mange lytter når Andenæs snakker, og de fleste av hennes aller nærmeste er studentledere eller politikere i dag. Selv om hun ikke har like mye innflytelse etter at hun ble ferdig som NSO-leder, vil «Pampenæs» fremdeles påvirke etter sin egen tid i studentpolitikken.

13

SIMEN FLOTVIK MATHISEN (24)

Leder for Gjestelista og daglig leder for Radio Nova.

Mathisen overrasket stort da han i løpet av ett år klarte å stable en helt ny studentpartiliste på beina, som deretter stjal fire plasser etter årets studentparlamentsvalg ved UiO. Som den synlige og ledende skikkelsen bak dette brakvalget dominerte han studentparlamentskampen, og viste at han utvilsomt har et solid nettverk og en evne til å mobilisere. Dette er noe mange studentpolitikere i stor grad mangler. Som daglig leder for Radio Nova har han også slagkraft på Chateau Neuf, selv om Nova beskrives som et smalt og internt miljø uten spesiell betydning utad. Det er også uklart hvor handlekraftig den populistiske Gjestelista kommer til å bli i studentparlamentet. Tiden vil vise om Mathisen og Gjestelista vil klare å utrette noe mer enn stemmesanking. Er de kun en brølete gjeng med eksponeringsbehov?

12

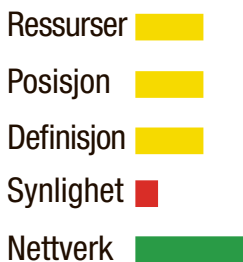
EMIL LUNDAL (23)

Politisk ansvarlig i SBIO og representant i Velferdstinget.

Mange studentpolitikere på de private lærestedene ender fort opp med å bli konger på sin egen lille tue. Det gjelder ikke Emil Lundal. «Emil er kanskje det beste eksempelet på en studentpolitiker. Han prater godt for seg og er flink til å få med seg folk» sier en kilde. På årets NSO-landsmøte var Lundal ifølge en rekke kilder en sentral skikkelse i det mektige privatskole-nettverket, som trolig gjorde at finnmarkeringen Mats Beldo ble valgt til leder av NSO. Dette skapte sjokk og vantro på Oslo-benken. Han kjenner mange i Oslo,

både som BI-representant i Velferdstinget og som vara i Kunnskap Oslo, i tillegg til å sitte i styret til Universitas. Lundal er åpenbart komfortabel med å jobbe i det skjulte, da han er usynlig for de fleste utenfor politikken. Men i studentpolitikken er den skjulte makten vel så viktig som den formelle. SBIO er en organisasjon med mye penger, men det er uklart hvor mange av disse ressursene Lundal personlig rår over. Likevel er det få som kan matche hans politiske teft og talent.

11

MAKT I STUDENTOSLO

Det skjulte

Et hemmelig nettverk gjorde at Mats Beldo så vidt ble Norges fremste studentleder. Årlig møtes studentpolitikere til det ultimate maktspeilet: landsmøtet til Norsk studentorganisasjon (NSO).

Makt

tekst Knut Arne Oseid
foto Øyvind Aukrust

– NSO-landsmøtet er stjerneeksempelet på skjult makt i studentpolitikken. Årets møte prøver jeg bare å glemme, forteller et nåværende sentralstyremedlem i NSO.

Hvert år møtes lokale studentpolitiske kjemper til den ultimate maktkampen på NSOs landsmøte. På årets møte i Tønsberg kom som vanlig studentpolitiske spørsmål raskt i skyggen av det alle snakket om: ledervalget. Ifølge mange er landsmøtet et lobbesirkus uten sidestykke.

– Det handler liksom bare om hvem som blir valgt som leder og lite om politikken man vedtar. Det er tidvis ganske jævlig, sier sentralstyremedlemmet.

Hans Christian Paulsen fra Universitetet i Oslo var soleklar lederfavoritt i forkant av møtet. Han vant valgkomiteens innstilling, var en etablert figur med de rette kvalitetene og mye tydet på at Paulsen skulle «vinne». En misfornøyd gruppe studenter ville det annerledes.

La planer i det skjulte

På konferansehotellet i Tønsberg samlet det seg en gruppe privatskolestudenter. De følte seg ekskluderte og ønsket større makt på landsmøtet. Derfor gikk i underkant av 20 studenter fra en rekke privatskoler på Øst- og Vestlandet, deriblant BI og Menighetsfakultetet, sammen i en felles stemmeblokk.

– Det var lite fokus på de private institusjonene, og nesten alle diskusjoner handlet om gratisprinsippet. Det irriterte oss. Vi følte oss utenfor, sier en av initiativtakerne, som ønsker å være anonym.

De koordinerte seg gjennom Facebook og lobbet under radaren, helt frem til avstemningen. Koalisjonen satte seg ett mål. Landsmøtet skulle snus og underdoggen Mats Beldo skulle bli NSOs neste leder.

Koalisjonen skulle vise seg å bli tungen på vektskålen.

– Hvilken rolle spilte Mats Beldo i dette?

Den private koalisjonen

- En rekke private høyskoler deltok i mobiliseringen for å få Mats Beldo valgt som leder av NSO.
- Til sammen utgjorde de en stemmeblokk på opp til 19 personer, som utgjør nest største blokk og er større enn delegasjoner som UiB, UiA, UiT, HiOA og like stor som UiO.
- Følgende skoler deltok med antall stemmeberettigede i parentes:
 - Handelshøyskolen BI (6)
 - VID vitenskapelige høyskole (3),
 - Westerdals Oslo ACT (2)
 - NLA Høgskolen (2)
 - Det teologiske menighetsfakultet (2)
 - Norges dansehøyskole (1)
 - Fjellhaug internasjonale høyskole (1)
 - Lovisenberg Diakonale høyskole (1)
 - Høgskolen Diakonova (1)

– Beldo var ikke med, men fikk høre om kampanjen i etterkant. Han var takknemlig for innsatsen.

Følte seg presset

Strategien gikk ut på å rekruttere og lobbe delegater fra private og mindre lærersteder for så å stemme i blokk. En som ble forsøkt lobbet natten før ledervalget var Ingvild Stavem, eneste delegat fra Arkitektur- og designhøgskolen (AHO).

– Det var tre stykker som tilnærmet meg på nach for å diskutere lederkandidatene. Men etter hvert dreide det seg om noe større, om å gi NSO følelsen av å «ikke underverdere de mindre institusjonene». Derfor ville de stemme på kandidaten som ikke lå an til å vinne, som var Beldo, bare for å markere seg, sier Stavem.

Hun er enig i at små lærersteder får uforholdsmessig lite å si og fort blir overkjørt av universitetene i NSO-sammenheng.

– Men jeg synes hele episoden var ubehagelig. Jeg følte meg nesten presset av disse personene, som ba meg huske hvem jeg representerte og hvor min lojalitet lå, sier Stavem som så ble bedt om å holde kjeft og ikke nevne samtalen videre.

– Tror du flere ble presset til å stemme på Mats Beldo?

– Noen kan kanskje ha blitt revet med og tenkt at nå skal vi vise oss frem. Men jeg tror mange også reagerte som meg, og ikke ønsket å ta del i den bevegelsen, sier Stavem.

Ga Beldo seieren

Mye tyder på at koalisjonen var utslagsgivende for ledervalget. Lederkandidaten Hans Christian Paulsen bekrefter at det kun var et par stemmer som tippet landsmøtet i Beldos favør.

– Teknisk sett var det utslagsgivende. Det var veldig jevnt, og når det er snakk om 1–2 stemmer fra eller til, kan denne mobiliseringen ha avgjort det endelige valget, sier Paulsen.

Mange fra BI var åpne om sin støtte til Beldo, men fikk flere med seg rett før valget.

– Vi var flere som faktisk hadde tenkt å stemme på Paulsen, han virket flink og ålreit. Men vi ombestemte oss kvelden før valget, sier en fra koalisjonen.

Samme person forteller det var viktig å tydeliggjøre hvem som sto bak mobiliseringen

– Vi slapp ut hint om strategien vår rett før voteringen. Hvis ikke kunne vi ikke tatt æren for resultatet og markert oss som en maktfaktor.

– Naturlig å koordinere

Fam Karine Heer Aas representerte Det teologiske menighetsfakultetet (MF), som deltok i koalisjonen. Hun forklarer at Oslo-baserte MF hadde mer til felles med BI og Westerdals enn med sine kollegaer fra UiO.

– Vi snakket sammen på landsmøte for å diskutere hva vi skulle stemme, hovedsakelig i ledervalget. Vi hadde sammenfallende interesser, som gjorde det naturlig å koordinere oss, sier hun og legger til:

– Det var et ønske å stemme i blokk, men hver enkelt må stemme hva de selv mener er best for studentene de representerer.

Benekter lobbying

NSO-leder Mats Beldo sier han ikke visste om privatskolekoalisjonen, hverken under eller etter landsmøtet.

– Dette er nytt for meg. Det er naturlig å diskutere kandidatene innad i delegasjonene, men jeg ble aldri kontaktet av noe nettverk, sier Beldo.

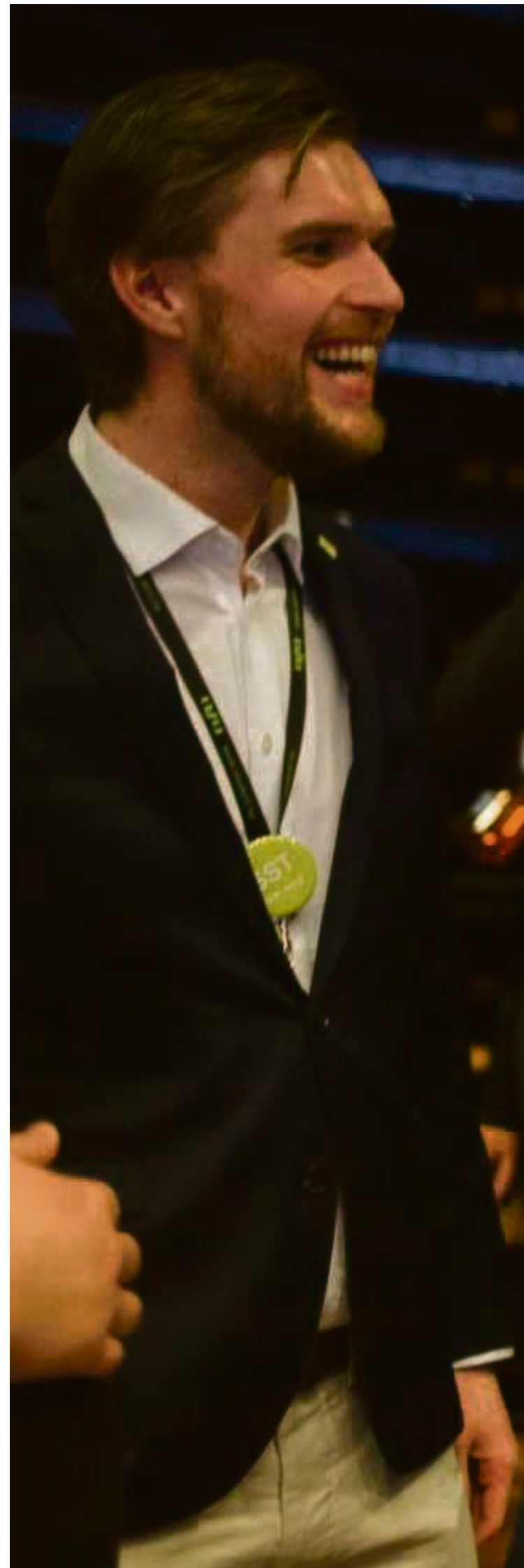
Han kjenner seg heller ikke igjen i «lobbesirkuset» og forteller at det vanlige er at lederkandidatene diskuterer med delegasjonene i ordnede former.

– Jeg mener stemmekulturen på NSO er god, sier Beldo, som hevder han selv ikke lobbet for eget kandidatur, men snakket med alle som ønsket å diskutere.

– Hvor glad er du for at privatskolene ga deg jobben som NSO-leder?

– Det er alltid koselig å høre fra folk som stemte på meg. Men det var aldri snakk om noe nettverk. Det var en artig og jevn valgkamp. Det tenker jeg er positivt fordi det skaper engasjement og landsmøtet har vist at de hadde tillit til mitt prosjekt. Det er jeg takknemlig for. Hans Christian Paulsen jobber i dag for Universitas. Saken ble påbegynt før Paulsen ble tilknyttet redaksjonen og han har ikke hatt noe mulighet til å påvirke innholdet i artikkelen.

universitas@universitas.no

Maktspeilet: Tromsø-studenten Mats Beldo (til høyre) ble valgt til leder av NSO på

MAKT I STUDENTOSLO

maktspillet

Landsmøtet til Norsk Studentorganisasjon (NSO)

- Holdes årlig for å vedta studentpolitikk og velge ledere, sentralstyre, komiteer og tillitspersoner.
- Landsmøtet er NSOs øverste organ hvor de aller viktigste beslutningene tas på vegne av 230 000 studenter.
- I år ble landsmøtet avholdt i Tønsberg over en helg med delegater fra 31 lokale studentdemokratier og 181 stemmeberettigede personer.
- Landsmøtene beskrives av mange som et lobbesirkus og et sted hvor studentpolitikere møtes for å måle krefter.
- Årets lederkamp sto mellom Hans Christian Paulsen fra UiO (innstilt), Mats Beldo fra UiT og Pål Adrian Ryen, nestleder i NSO. Beldo gikk av med seieren.
- Stemmeresultatet er ikke offentlig, men Paulsen bekrefter til Universitas at Beldo vant med kun et par stemmer.

ARKIVFOTO: ØYVIND ALKRUST

landsmøtet i mars. Selv sier han at han ikke visste om koalisjonen som avgjorde valget.

Punger ut for menn

Mangler menn: Michael Aspli er en av ti studenter som har mottatt det han selv kaller «gutttestipendet».

Unge dansere får hele utdanningen på over 200 000 kroner støttet ved Norges Dansehøyskole. Vil kåret? De må være mannlige.

Stipend

tekst Kristian Müller Andersen
foto Øyvind Aukrust

For fire år siden var samtlige studenter på danseskolen jenter. I 2014 innførte skolen en stipendordning der mannlige studenter får hele bachelorutdanningen betalt, og antall menn er nå syv, hvorav seks får stipend.

– Dansemiljøet trenger flere mannlige dansere, og stipendordningen er opprettet for å jevne ut kjønnsbalansen i miljøet, sier rektor ved Norges Dansehøyskole, Ann Kristin Norum.

Kvinnedominans

Kjønnsfordelingen ved Norges Dansehøyskole på Tøyen er fortsatt skjev. Blant 83 studenter er 76 jenter.

Inne i sal 3 er jentene i klart flertall, og når dansetimen er over løper flesteparten i garderoben. 21 år gamle Michael Aspli, som studerer moderne- og samtidsdans på tredjeåret, blir igjen med to jenter. Han er en av de få guttene på skolen. På nytt glir de tre studentene silkemykt ut på gulvet. Bevegelsene er koordinerte, beherskede og i takt med musikken.

Noen minutter senere setter Aspli seg ned, tydelig sliten etter økten. Han mener, tillegg til å sørge for flere mannlige studenter, at stipendordningen tiltrekker seg dansere med forskjellig bakgrunn.

– Den er med på å få menn som i utgangspunktet danser street-, hiphop- og breakdance til å velge en utdanning innen sce-

nisk dans, sier han.

I likhet med rektoren, ser Aspli behovet for flere menn.

– Det er altfor få mannlige dansere å ta av i dansemiljøet. Menn skaper en helt annen variasjon i dansen, og tilfører noe man ikke får om det bare hadde vært kvinner her, sier han.

– Rettferdig

Samtidig mener Aspli at ordningen kan ha en negativ side.

– Økonomi er alltid et sårt tema for studenter, så det er forståelig om jentene ikke er så begeistret for stipendet. Det er mye penger. Men det snakkes ikke mye om det, sier han.

Jentene Universitas møter i gangen er derimot positive til

ordningen. På spørsmål om den er rettferdig, svarer Aurora Arnstad (19), Emily Smith (23) og Benedicte Sætre (20) unisont «ja».

– Vi skulle jo gjerne fått stipend selv, men vi ser at ordningen hjelper for å få flere gutter, og det gir en annen dynamikk på dansegulvet, og et annet og bedre miljø utenfor, sier Arnstad.

– Ellers bryr vi oss ikke så mye om at de få guttene, og ikke jentene, får stipend. Det er ikke noe vi snakker om, skyter Sætre inn.

Kunne tjent mer

Siden oppstarten av stipendordningen i 2014 har totalt ti gutter fått stipend. Studieavgiften er i overkant av 70 000 kroner i året. Til sammen utgjør det over to

Slik er stipendordningen

■ Ordningen gjelder for inntil fire mannlige studenter i året
For å tildeles stipend, må søkeren:

- Være mann
- Gå gjennom opptaksprøve
- Kunne norsk eller ta norskkurs

millioner kroner.

Norges Dansehøyskole har ikke fått føringer eller økonomisk støtte for å dele ut stipendene, og er klare på at de kunne ha tjent mer penger på å ta inn kvinnelige dansere som betaler studieavgiften selv.

– Men når kjønnsbalansen ikke jevner seg ut av seg selv, mener vi det er et nødvendig initiativ for å bidra til flere profesjonelle mannlige dansere, sier rektor Norum.

«Menn skaper en helt annen variasjon i dansen»

Michael Aspli, student ved Norges Dansehøyskole

universitas@universitas.no

Ulovlig astma-forskning på skilandslaget

Arkivfoto

I fjor måtte Norges idrettshøgskole (NIH) trekke astmastudie grunnet manglende godkjenninger. Nå konkluderer Helsetilsynet med at forskningen var ulovlig.

Forskning

tekst Henrik Giæver

– Det er ikke bare skandaløst, det er oppsiktsvekkende, utbryter direktør for Helsetilsynet, Jan Fredrik Andresen.

For ett år siden måtte høyskolen trekke en artikkel publisert på grunnlag av forskning som manglet de riktige godkjennin-gene. På tirsdag fikk høyskolen beskjed om å trekke ytterligere én artikkel, samt å tilintetgjøre alt materialet fra prosjektet.

– De har publisert ulovlige pu-blikasjoner og har de hevdet at de har tillatelser de ikke har hatt, samt sendt inn artikler til aner-kjente internasjonale tids-skrifter. På den måten har de ført disse tidsskriftene bak lyset. Nå må de trekke disse publikasjonene tilbake fordi de er ulovlige. De må også destruere materialet, fordi det er innhentet på ulovlig vis, sier Andresen.

Godkjenningsskluss

Det er de to forskningsprosjek-tene «Bronkial reaktivitet og luftveisinflammasjon hos top-pidrettsutøvere i langrenn og skiskyting» og «Målemetoder for parasympatisk aktivitet» som er rammet. Forskningen ble utført på idrettsutøvere fra det norske skilandslaget.

– Det denne forskningen handlet om var å forstå hvorfor eliteutøvere utvikler astma i mye

større grad enn andre, forklarer Lars Tore Rognlan, rektor ved NIH. Han understreker at skolen tar saken på største alvor.

Grunnen til at forskningen ses på som ulovlig, er at NIH manglet de nødvendige godkjenningene fra Regional komité for medi-sinsk og helsefaglig forsknings-etikk (REK). Rognlan forteller at NIH vil rette seg etter kritikken fra Helsetilsynet.

– Det er en lang begrunnelse med mange momenter man kan diskutere, men vi erkjenner konklusjonen, og vil følge pålegget om å trekke en artikkel og destru-ere materialet vi har produsert.

– Veldig uvanlig

Andresen fra Helsetilsynet un-derstreker at dette er et uvanlig fenomen.

– At en institusjon, som har en så lang tradisjon, og har drevet forskning i så mange år som NIH, snubler så alvorlig med tanke på re-gelverkskrav er absolutt merkelig. Den siste forskningsskandalen jeg kommer på er den såkalte Sudbø-saken (Legen Jon Sudbø ble tatt for forskningsfusk i 2006, journ. anm.), og det er mange år siden, så dette er ikke noe som skjer ofte.

«Det er ikke bare skandaløst, det er oppsiktsvekkende»

Jan Fredrik Andresen, direktør for Helsetilsynet

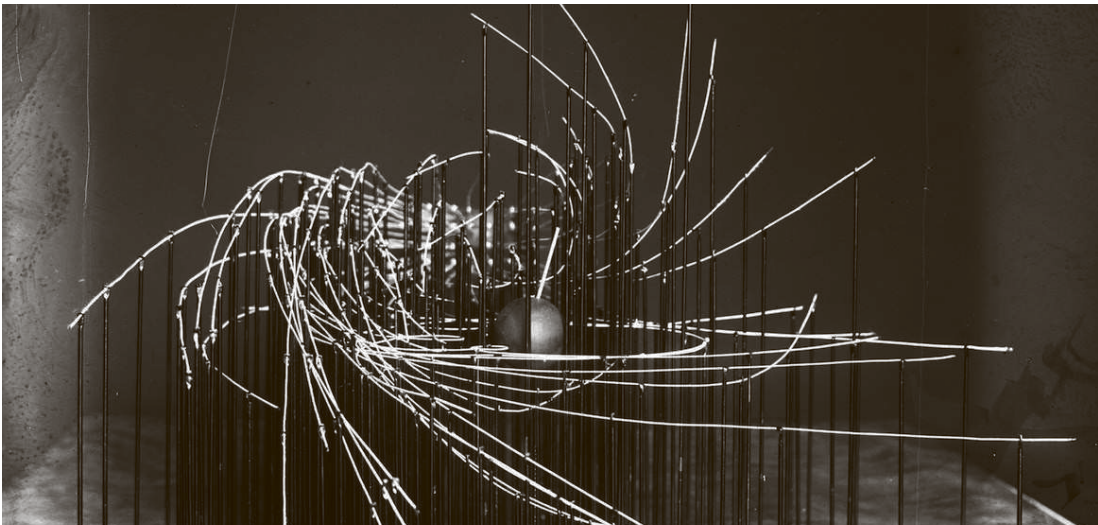
Rektor Rognlan sier til Univer-sitas at NIH har tatt, og vil fort-sette å ta grep for å forhindre at noe lignende skjer igjen.

– Vi har arbeidet med dette kontinuerlig siden det kom opp i fjor, og har iverksatt tiltak for å sikre kvalitetssikring. Vi har al-lerede opprettet en intern etisk komite som skal vurdere denne typen prosjekter, sier han.

universitas@universitas.no

NORSK **TEKNISK**
MUSEUM

teknisk museum.no

Researchers' night

FREDAG 29. SEPTEMBER, TEKNISK MUSEUM 19:00–23:00 (18 ÅR)
CC 150/100 (STUDENTER)

PROGRAM

19:15/
22:30

DEMONSTRASJON AV BIRKELANDS NORDLYSEKSPERIMENT

v/ Vegard Rekaa. I 1896 startet Kristian Birkeland med eksperimenter i laboratoriet. Ved hjelp av en magnetisert kule, som ble bestrålt med katodestråler i et kunstig verdensrom skapte han lysende ringer som lignet nordlyset.

19:30/
21:30

OMVISNING I UTSTILLINGEN AURORA POLARIS

Da nordlyset ble begripelig v/ Thale Sørli. Hvordan ble det u håndgripelige og overveldende ved nordlyset til vitenskapelig kunnskap på begynnelsen av 1900-tallet. Forskere som Kristian Birkeland og Carl Størmer gjorde nordlyset begripelig ved hjelp av kameraer, kunstige verdensrom og matematiske modeller.

19:30

SLIK LAGER VI ROMVÆRVARSEL

v/ Anna Fæhn Follestad: Solstormene gir oss fantastisk nordlys, men lammer også moderne kommunikasjonssystemer. I en hverdag der vi er helt avhengige av trådløs kommunikasjon, trenger vi å vite når GPSen står i fare for å bli slått ut.

19:45

MØRK MATERIE, TEORI OG PRAKSIS

v/ Are Raklev og Anders Kvellestad: Alt du ikke visste og du ikke trengte å vite om mørk materie. Anders Kvellestad og Are Raklev forteller deg om dette mystiske stoffet, som holder universet på plass.

20:00

TING: SKJELETTER I SKAPET

V/ Ellen Lange. Nasjonalt medisinsk museum/Norsk Teknisk Museum forvalter en samling på rundt 250 menneskelige levninger. Bli med i en samtale om hvordan de menneskelige levningene skal forstås og forvaltes. Hvilke sammenhenger kan de lede oss til?

20:00

DRONEWORKSHOP I MAKERSPACE

V/ Henning Pedersen, Megadrone På Teknoteket kan du se om du klarer å bygge et mini quadkopter og oppleve Megadrones flyvende oppfinnelser.

20:15

STJERNESTØV, SUPERNOVAER OG ATOMKJERNER, – HVORDAN BLE GRUNNSTOFFENE TIL?

Ann-Cecilie Larsen tar oss med på en reise gjennom universets historie fra Big Bang og til i dag, og ser hvordan grunnstoffene har blitt laget gjennom stjerners liv og død.

20:30

"KSO" - KOKA'S SOLENODE ORCHESTRA

-et musikalsk ensemble av elektromekaniske gjenstander. Koka Nikoladze bruker ensemblet sitt og lydkilder fra museet til å bygge et stort "spontan" instrument og en steds spesifikk forestilling i utstillingen Aurora Polaris.

21:00

GJESTEOMVISNING

Kunstnerne Toril Johannessen og Marjolin Dijkman tar oss med på en samtale rundt museumsgjenstander som knytter an til kunstneres egne arbeider.

21:00

WORKSHOP I MAKERSPACE

v/ Skaperfestivalen TBA

21:30

KOSMISK SCIFI QUIZ

Er det Science Fiction eller er det Science - er det fiksjon eller fakta? Realfagsbiblioteket arrangerer quiz med blanding av vitenskap og Science Fiction - presentert av quizmaster Maria Hammerstrøm.

Hele kvelden spiller SNASEN et improvisert sett på modulære synther i Flyhallen. Der finnes også ET TONN LEGO til fri bygging.

Med forbehold om endringer i programmet

Forskningsrådet

TEKNISK MUSEUM

UiO : Realfag og teknologi

IT-bommert førte til vitnemål-lekkasje

I to måneder var åtte studenters vitnemål og personnummer søkbare på søkemotoren Bing.

Datalekkasje

tekst Øyvind Aukrust

Det var Nasjonal Sikkerhetsmyndighet som først fant ut hva som hadde skjedd, via egne undersøkelser, og ga beskjed til Kunnskapsdepartementet i et brev datert 16. mai i år. To dager senere ble Universitetet i Oslo (UiO) også varslet av en ansatt, som hadde kommet over resultatene via søk på internett.

Etter at søkemotoren Bing endret måten den søkte opp sider på i vår, ble vitnemålene til åtte

tidligere studenter fra universiteter og høyskoler, hvorav én hadde studert ved UiO, ved en feil gjort tilgjengelige for hvem som helst.

Ifølge Datatilsynet skal det ha vært mulig å søke dem opp over en to måneders periode, fram til de ble fjernet 19. mai. Vitnemålene inneholdt personnummer i tillegg til karakterer.

Rask reaksjon

Vitnemålsportalen er utviklet og drives av CERES (Nasjonalt senter for felles systemer og tjenester for forskning og studier). Universitetet i Oslo har ansvar for å følge opp driften, på vegne av Kunnskapsdepartementet som har det formelle behandlingsansvaret.

Ifølge IT-direktør ved UiO, Lars Oftedal, ble dokumentene gjort utilgjengelige raskt.

– Fjerning av søkeresultater og info hos Bing ble lagt inn av UiO-CERT (UiO sin sikkerhetsgruppe, red. anm.) kvelden 19. mai. Info var bekreftet fjernet fra Bing i løpet av 20. mai, skriver Oftedal i en e-post.

– Retter ikke opp

Datatilsynet var ikke fornøyd med tiltakene. Dokumentene var fortsatt mulige å åpne hvis man bare hadde lenken. Dermed anså de ikke den grunnleggende svakheten for å være rettet.

UiO svarte CERES at de skulle få på plass et system med passord innen utgangen av august, slik at tilsvarende sikkerhetsbrudd ikke ville gjenta seg.

Ifølge Oftedal var løsningen som ble innført imidlertid planlagt tidligere.

– Det var planlagt å iverksette

tiltak med passord eller kode før varsel om vedtak fra Datatilsynet ble gitt til Kunnskapsdepartementet, men det tar tid å implementere slike løsninger, sier han.

Ikke alvorlig i seg selv

Juridisk rådgiver i Datatilsynet, Gullik Gundersen, mener sårbarheten i systemet er en mer alvorlig sak enn det som har skjedd i seg selv.

– Det er snakk om få dokumenter, og informasjonen i dem er jo beskyttelsesverdig, men det er ikke veldig sensitive personopplysninger. Det er heller ingen indikasjoner på at de har blitt brukt. Hendelsen er ikke isolert sett alvorlig, men den underliggende sårbarheten er langt mer alvorlig, sier Gundersen.

Han vil ikke kritisere UiO og CERES for at de valgte denne løs-

ningen da systemet ble innført i 2017.

– Denne mekanismen har vært ansett som trygg lenge, men sårbarheten er stor. I retrospekt burde man kanskje tenkt at det her er nødvendig med to ting: Både kode og nettadresse, men jeg har inntrykk av at de tar saken alvorlig, sier Gundersen.

IT-direktør Lars Oftedal svarer på samme måte:

– Da vitnemålsportalen ble planlagt og utviklet i 2012 var det «bransjestandard» å gjøre deling av info på denne måten. Lenkene som ble generert var unike og umulig å gjette. Det ble utført risiko- og sårbarhetsvurdering som fant at løsningen som ble valgt hadde god nok sikkerhet.

universitas@universitas.no

STYRET VED UNIVERSITET I OSLO DRO PÅ SEMINAR TIL ROMA: Prislapp: 227 110 kroner

Denne måneden svidde Universitetet i Oslo av 227 110 kroner på seminar for Universitetsstyret i Roma.

Seminarstur

tekst Stine Rotnes
foto Maral Zadeh

Det har nærmest blitt tradisjon at universitetsstyret minst én gang i året, avholder et av høstens styremøter på et helt annet sted, enn i et lokale på Blindern.

I år var møtetstedet satt til Det Norske Institutt i Roma, hvor styret og personer tilknyttet ledelsen var samlet til seminar fra 12.-13. september. Totalt tok 21 stykker turen sørover.

Kritisk til miljøprofil

Totalt reiste UiO, ifølge sin egen miljørapport, over 58 millioner kilometer med fly i 2016. Dette er økning på nesten fire millioner kilometer siden 2012.

Grønn Liste-representant i Velferdstinget, Hashem Jafari, mener UiO kan ta større miljøhensyn, også når det angår universitetsadministrasjonens arrangementer direkte.

– Vi i Grønn Liste har lenge vært kritiske til at man velger utlandet, når det finnes vel så bra

UiOs flyreiser

■ Antall personkilometer totalt:

2012: 54 570 483 km
2013: 57 831 277 km
2014: 57 471 937 km
2015: 62 548 330 km
2016: 58 475 012 km

kilde: UiOs miljørapport 2016

alternativer her i Norge, sier han.

Jafari mener det ikke er tvil om at å legge seminaropphold til utlandet er dyrere enn lokale alternativer i Norge. Sammen med manglende miljøhensyn, ser han på praksisen med å legge styreseminarer til utlandet som uholdbar.

– Det er en forventning at universitetet skal være en foregangsfigur i samfunnet når det gjelder miljø, sier han.

I år gikk nærmere halvparten av pengesummen med til hotell og frokost, mens resten ble brukt på reisekostnader og matutgifter.

Samlende for nytt styre

Rektor ved UiO, Svein Stølen, er ikke interessert i å svare på hvorfor styreseminaret legges til et sted utenfor Norge.

– Jeg er opptatt av det faglige innholdet. Det er hva jeg får ut av et slikt seminar.

Om seminarets formål, har Stølen derimot mer å komme med.

– Det er et ønske at man starter med et seminar, så vi kan tenke

overordnet, samtidig som alle får diskutert sitt. Da forstår styret hvor ledelsen vil, og vi får koblet sammen organisasjon og styre, sier han.

– Ikke mer ekstravagant

Studentrepresentant Henrik Paulsen Mandelid var med på seminaret for første gang i år, og oppsummerer de to seminardagene som en positiv opplevelse.

– Denne turen hadde nok mer faglig tyngde enn andre turer jeg har vært på i UiO-regi, sier han, og understreker videre viktigheten av å kjenne kollegaene godt på en arbeidsplass preget av «tøffe diskusjoner».

Seminaropplegget oppfattet Paulsen Mandelid heller ikke som mer ekstravagant enn hva han omtaler som vanlig praksis ved offentlige institusjoner.

– Vi fløy nedover med Norwegian og spiste middag på gaterestauranter – etter mitt syn en god blanding av høytidelighet og nøkternhet, forteller han.

– Hva sier det om UiO's miljøprofil at det legges vesentlige ressurser i å avholde slike seminar utenfor Norge?

– Flyturer er unektelig forurensende, men det ville vært i overkant drastisk å forby turer utenfor Norge av den grunn, sier studentrepresentanten, og presiserer at han ser på seminarvirksomheten som en liten del av universitetets overordnede miljøprofil.

universitas@universitas.no

Tyst: Rektor Svein Stølen sier han er opptatt av det faglige, men vil ikke svare på hvorfor seminaret legges utenfor Norge.

Tilbudsguiden til et billigere og bedre studentliv

AVIS

Dagsavisen
Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

Finansavisen
Hoffsveien 70 A
0377 Oslo

abo@finansavisen.no
www.finansavisen.no
Tlf: 23 33 91 50

50 % studentrabatt på Finansavisen

abo@morgenbladet.no
www.morgenbladet.no
Tlf: 23 33 91 80

50 % studentrabatt på Morgenbladet

Bestill her:
www.morgenbladet.no/student

BRILLER

www.brilleland.no

Telefon 800 80 070
post@brilleland.no

- Synsprøve til 490,- i ALLE Brilleland-butikker
- 15 % rabatt på komplett brille inkl. glass
- 15 % rabatt på alle solbriller
- Linser 0,- ut året ved start av linseabonnement

Specsavers Oslo

Grensen, Sandaker, Manglerud,
Majorstuen, Grønland, Henrik Ibsens gate.

www.specsavers.no
Telefon: +47 48 30 90 40

Studentrabatt i Oslo på fullstendig synsprøve: Komplettsyn 395,- (ord.595,-)

DATA

Datahjelp Oslo AS
Brugata 1
0186 Oslo

datahjelposlo@gmail.com
www.datahjelposlo.no
Tlf: 92 50 26 14

Alt du trenger for å løse dataproblemer. Rask datahjelp. Rimelig pris!

Digifix.no
Sofies gate 1
0170 Oslo

post@digifix.no
www.digifix.no
Tlf: 46 68 44 66

DigiFix
- Make Computers Great Again

DigiFix har alltid løsningen til dine dataproblemer.

FRISØR

Balanzera AS
Sofienberggata 2b
0551 Oslo

www.balanzera.no
Tlf: 22 04 11 66

Frisøren utan hormonforstyrrende, allergi- og kreftframkallande stoff.

20% Studentrabatt på kvardagar før klokka 14.

HELSE

Aviva Helse
Haakon den Godes vei 14
0373 OSLO

post@avivahelse.no
22 72 42 00
www.avivahelse.no

Vi utfører kosmetisk og plastisk kirurgi og laser- og skjønnsbehandlning.

Ta kontakt med oss i dag.

HUDPLEIE

Beauty Secrets AS
Karl Johans gate 23, Egertorget
0159 Oslo

mail@beautysecrets.no
www.beautysecrets.no
Tlf: 22 42 66 22

25% studentrabatt på hudpleieprodukter i september

Akademikliniken Smestad
Hoffsveien 92, 0377 Oslo
oslo@akademikliniken.no
Tlf: 22060003

Akademikliniken Ullevål
Sognsveien 70 A, 0855 Oslo
info@akademikliniken.no
Tlf 22 58 17 10

www.akademikliniken.no

20 % rabatt på hudbehandling, peeling og laserbehandling. Gjelder f.eks acne, uønsket hårvekst, pigmenter, sprenge blodkar etc.

INSTRUMENTER

Steinway Piano Gallery Oslo
Stortingsgaten 30
0161 Oslo

post@steinway.no
www.steinway.no
tel.: 22 23 42 44

15% studentrabatt på kjøp og leie av Essex pianoer fra Steinway.

Leie fra kun kr. 500,- per mnd.

KONSERTER

Halv pris for studenter på ordinære konserter, opp til 35% rabatt på Kort & klassisk-konserter

www.ofo.no

LEGE

Praxisklinikkene
Byporten Legesenter

post@byportenlegesenter.no
www.praxisklinikkene.no
Tlf: 22 34 82 00

10 % rabatt på legetime
Kort ventetid - bestill time i dag!

20% Studentrabatt!

LEGEVAKT
Gynekolog
Kosmetisk injeksjon

allmenn@ckms.no
www.ckms.no
Tlf: 23196040
Sørkedalsveien 10c, 0360 Oslo

Helsepartner
Legekontor i Nydalen

Legetime 500,- for studenter
Time på dagen!
Bestill time på nett

Torgbygget, Nydalsveien 33
www.helsepartner.no
kontakt@helsepartner.no
Tlf: 24 02 24 37

REISE

STA Travel
Tollbugata 27
0157 Oslo

post@statravel.no
Tlf: 23 31 61 00
www.statravel.no

- Verdens ledende student-Reisebyrå
- Superrimelige flybilletter

STA Travel har de beste jorden rundt-billettene for student og ungdom både på pris og fleksibilitet. Kontakt oss for en prat om din reise!

PSYKOLOG

Privatpsykologene
CJ Hambros plass 5
0164 Oslo

post@privatpsyk.no
Tlf: 99 79 88 88
www.privatpsyk.no

Sliter du med prestasjonsangst eller eksamensstress?

Bestill time hos Privatpsykologene i dag!

TANNLEGE

Galleri Oslo Klinikken
Schweigaardsgt. 6, 4 etg.
0185 OSLO

post@galleriosloklipnikken.no
www.galleriosloklipnikken.no
Tlf: 22 36 76 00

Lang åpningstid (08 - 20) med mulighet for lørdagstimer. Akutt time på dagen.

30% på full undersøkelse inkl. puss og rens. 20% studentrabatt hos allmenn tannleger

Praxisklinikkene

Byporten Tannlegesenter
Tlf: 22 34 82 00
Ullevål Tannlegesenter
Tlf: 21 08 04 44
Asker Tannlegesenter
Tlf: 66 77 11 99

www.praxisklinikkene.no

Er du student? Da får du 400kr i rabatt hos oss i hele september. Kort ventetid - bestill time i dag!

TRENING

Imperia Gym
Grefsenveien 9B
0482 OSLO

imperiagym@gmail.com
Telefon: 22 22 90 70
www.imperiagym.com

15 % studentrabatt

Få hjelp med din trening. GRATIS OPPFØLGING av gode instruktører. Gratis prøvetime.

TRYKKING

Merkur Grafisk AS
Stanseveien 9
0975 Oslo

Tlf: 23 33 92 00

Vi hjelper deg å produsere din publikasjon med rask og trygg levering.

Send din bestilling til
post@merkurgrafisk.no

Se for øvrig vår hjemmeside
www.merkurgrafisk.no

kulturredaktør:
ellars@universitas.noRegine Stokstad
470 21 014

KULTUR

KULTURANBEFALING

Regine Stokstad, kulturredaktør i Universitas

Få dem på kroken

FISKETUR: Nå står de lina opp langs Akerselva med fiskestengene sine hver formiddag. Og du kan gjøre det samme. Dra med gjengen, dra alene, føl på spenningen, finn roen, og kjenn at Osloelva bare gir og gir. En liten tur fra kontoret

fanget rektor ved Kunsthøgskolen i Oslo, Jørn Mortensen, sist uke en fisk på hele 6,6 kilo. Mest sannsynlig finnes det flere fisk i Akerselva. Det blir ingen drømmefisk av å sitte hjemme og se på National Geographic for å si det sånn.

Ottersen i olje

Om kunstneren var en annen: Slik ser Saralinn Hembre (21), student på Grafisk design på Kunsthøgskolen i Oslo, for seg at Ottersen hadde sett ut dersom han ble malt av Pushwagner, Marianne Aulie eller Odd Nerdrum.

Det er delte meninger blant ekspertene om Vebjørn Sands portrett av avgåtte rektor Ole Petter Ottersen. – Tapt mulighet, mener kunstkritiker Maria Horvei.

Rektorportrettet

tekst Johannes Fjeld og Frida Fliflet
illustrasjon Saralinn Hembre

Alle avgåtte rektorer ved Universitet i Oslo (UiO) foreviges med et portrett i Lucy Smiths hus på Blindern. Denne gangen var det den kjente kunstneren Vebjørn Sand som fikk æren av å male Ole Petter Ottersen. Kunstneren, blant annet kjent for Keplerstjernen ved Gar-

demoen, var Ottersens førstevalg.

– Det er klart at det er stas å henge i samme korridor som Christian Krohg, sier Sand og refererer til rektorportrettet av Waldemar Christopher Brøgger.

Sand beskriver Ottersen som en lyspære av et menneske med en sjelden og presis kunnskap om de fleste ting. Dessuten har en kunstsamling i verdensklasse, og en genuin interesse og lidenskap for kunsten.

– Han forstår arbeidsprosessen til en maler og kunstners vesen.

En sjelden egenskap, skal vi tro Sand, som sier Ottersen ser på kunst som mer enn en økonomisk investering.

– Hans interesse for kunst handler om hans erkjennelsesliv, sier han og roser Ottersen for sitt gode humør, sin naturlige menneskelighet og varme.

– Da blir det god energi hele veien.

Ottersen ønsker ikke å uttale seg om portrettet, mens UiO nekter å oppgi kjøpssummen.

Som Munch, så Sand

Sand bruker å si at et bilde ikke ligner i en dypere forstand før man kan høre stemmen og føle stemningen til den man maler.

– Munch sa at han maler ikke det han ser, men det han så, siterer Sand.

Også i rektorportrettet dukker det opp referanser til Munch. Bak Ottersen kan vi se *Madonna* (1895) hengende på veggen.

– I kunsten som i livet handler det om balanse, slik sett gikk bildet opp da Madonnaen kom på plass.

Det gjelder å bruke triks som overrasker øyet, mener kunstne-

ren. I rektorportrettet er det de oransje sokkene til Ottersen som starter det Sand kaller «den visuelle reisen».

– Her er det sokkene som fanger blikket først, sier kunstneren som egentlig synes det er for få «sokketriks» i portrettkunsten.

– **Oljeportrettene tid er over** «Sokketrikset» overbeviser likevel ikke førsteamanuensis i kunsthistorie ved UiO, Øystein Sjøstad. Han er svært overrasket over valget av Vebjørn Sand, og mener det er «litt flaut» at UiO ikke har benyttet seg av noen med egentlig kunsthistorisk ekspertise.

– Man kunne jo tenke seg at når rektoren på Norges ledende universitet skulle foreviges i olje, så hadde man valgt en ledende norsk kunstner, sier Sjøstad som mener Sand er en maler med liten eller

ingen kunstnerisk anerkjennelse.

– At UiO ikke tar portrettkunst på alvor er synd, sier han.

Selv om Sjøstad mener Munchs *Madonna* i bakgrunnen blir litt «corny og banalt», synes han ikke maleriet er så verst.

– Komposisjonen, med en slags snapshot-estetikk, er ikke så ille, og fargene ser fine ut. Tydelig inspirert av impresjonismen.

– *Hvem synes du burde fått oppdraget?*

– Jeg synes oljeportrettets tid er litt over. Det hadde nok vært mer tidsriktig med et fotografi. Men jeg har ingen formening om hvilken kunstner som burde bli spurt.

– Tapt mulighet

– Man vet jo hva man får når man bestiller et portrett av Vebjørn Sand, hevder kunstkritiker og

En skål for humaniora

BEST I TEST: Universitetet i Oslo er best i Norge i humanistiske fag, i følge en rangering fra Times Higher Education, skriver Uniforum.

Etter Helsinki Universitet følger Københavns Universitet, Århus Universitet, Lunds Universitet, Stockholms Universitet og Uppsala Universitet. På syvendeplass i Norden kommer Universitetet i Oslo.

FOTO: LUCAS LEONARDO IBANEZ-FAHN

Uvitenskapelig doktorgrad

KUNST: Regjeringen foreslår å opprette en ny doktorgrad basert på utøvende og skapende kunst, og ikke på vitenskapelig arbeid, skriver Khrono. Doktorgraden skal være basert på kunstnerisk metode, og ikke vitenskapelig metode som er den vanlige doktorgraden. Navnet skal være PH.D. i Kunstnerisk Utviklingsarbeid.

Forslaget om en ny kunst-doktorgrad er sendt ut på høring fra Kunnskapsdepartementet med svarfrist 1. november. Doktorgraden vil erstatte dagens stipendiatprogram for kunstnere, Program for Kunstnerisk Utviklingsarbeid (PKU), som har eksistert siden 2003. Det gir kompetanse på doktorgradsnivå, uten grad.

Tradisjon tro: Det første rektorportrettet ble malt av Christian Krohg i 1924. 93 år senere var det endelig Ottersen sin tur til å henge.

«Man kunne jo tenke seg at når rektoren på Norges ledende universitet skulle foreviges i olje, så hadde man valgt en ledende norsk kunstner»

Øystein Sjøstad, Førsteamanuensis i kunsthistorie ved UiO

skribent Maria Horvei.

– Det er akkurat det universitetet har fått og sånn sett bør de være fornøyde.

Hun mener det er mer interessant å spørre hvorfor Sand fikk oppdraget i utgangspunktet enn å kritisere ham etterpå for å være tro mot sitt eget kunstneriske prosjekt. Likevel synes hun en god portrettfotograf hadde vært et mer opplagt alternativ.

– Selv mener jeg universitetet her gått glipp av muligheten til å vise seg som en institusjon på høyde med sin egen samtid. Ikke bare ved å gå for en tradisjonell form, men også for å velge en kunstner som i liten grad utfordrer formen.

At oljeportrettets tid er forbi er hun likevel ikke enig i.

– Lucien Freud, Marlene Dumas og David Hockney, for å nev-

ne noen, er blant de største kunstnerne i vår tid, og de har alle gjort portrettet til en viktig del av sine kunstnerskap.

– Godt nok

– Portrettmaleri er en sånn evig størrelse som hele tiden foregår ved siden av diskusjonen, forteller kunstner og kunstkritiker Tommy Olsson.

Han hevder at portretter sjelden er hovedsporet innenfor et kunstnerskap, men heller en øvelse eller ekstra inntektskilde. Olsson mener Sand er blitt god på portretter, og at bildet av Ottersen er fint utført.

– Det er selvsagt andre som kunne gjort det, men jeg tviler på om det ville vært verken et bedre eller dårligere valg. Dette er godt nok.

kulturredaksjonen@universitas.no

MIN STUDIETID

tekst: Abdurahman Hassan
foto: Matilde Solberg Clemetsen

En innføring i seksualitet

■ Hvem Gisle August Gjevestad Agledahl

■ Studerte: Bachelor i journalistikk på Journalisthøgskolen i Oslo (HiOA)

■ Når: 2010–2013

■ Aktuell som: Programleder for «Jævla homo» på NRK

Som student snek «Jævla homo»– programleder, Gisle Agledahl, seg inn på Westerdalsfester. Dagen derpå slappet han av i bønnenrommet.

– Jeg falt for en gutt for første gang. Det var skummelt, men også veldig spennende.

Gisle Agledahl hadde nettopp flyttet fra Larvik, og var klar for storbyen. Veien til journalistikklinja ved Høgskolen i Oslo og Akershus var enkel. Han hadde tross alt ingen plan B.

– Jeg har hatt lyst til å fortelle historier siden jeg var liten.

Agledahl forelsket

seg i en medstudent, men det ble aldri noe mer enn det. I dag lever han journalistdrømmen som programleder i serien «Jævla homo», og bor sammen med Kenneth som han har vært kjæreste med i tre år.

Vi møter han i NRK-bygget på Marienlyst. Mens han viser Universitas' utsendte rundt smiler han varmt til forbipasserende. Programlederen er åpenbart godt likt blant kolleger og fremmede.

Studiemiljøet var «labert og kjedelig», innrømmer han.

– Når du samler 70 studenter

med 5,7 i snitt, så får du en flink, men ganske kjedelig gjeng.

Journaliststudenten hang seg heller på vennene fra Westerdals i helgene. De kunne fortelle om syke fester med god stemning.

– Jeg snek meg derfor inn på festene deres hele tiden, sier han og ler.

For å hvile mellom slagene, hadde Agledahl et spesielt «triks»: Bønnenrommet på skolen. Ikke fordi han ville be til høyere makter om tilgivelse for det som hadde hendt i helgen, men fordi det var et perfekt sted å sove.

– Jeg prøvde å finne en god balanse mellom studiene og fest, men det skar seg noen ganger. Da var det praktisk å slappe av litt på bønnenrommet.

For Agledahl handlet studietiden mye om å utforske flere sider ved seg selv.

– Det får du ikke gjennom å lese pensumbøker. Det får du

gjennom å leve livet og utforske hva det har å by på, fastslår han.

– Alle burde ta en runde med det altså. Det heier jeg på!

Også studentpolitikken utforsket Agledahl, som sa ja til nærmest alt i studietiden.

– Jeg var med i, hva faen heter det?

Han tar en pause for å få tankene på plass.

– Styret i Studentparlamentet!

Men de mange møtene i Studentparlamentet hadde han rett og slett ikke tålmodighet til.

– De kommer jo ingen vei, eller jo da, de gjør jo det, men det tar veldig mye tid.

I kollektivet viste han derimot tålmodighet for omgivelsene.

– Jeg havnet i noen jævlige kollektiv i løpet av den tida, utbryter han.

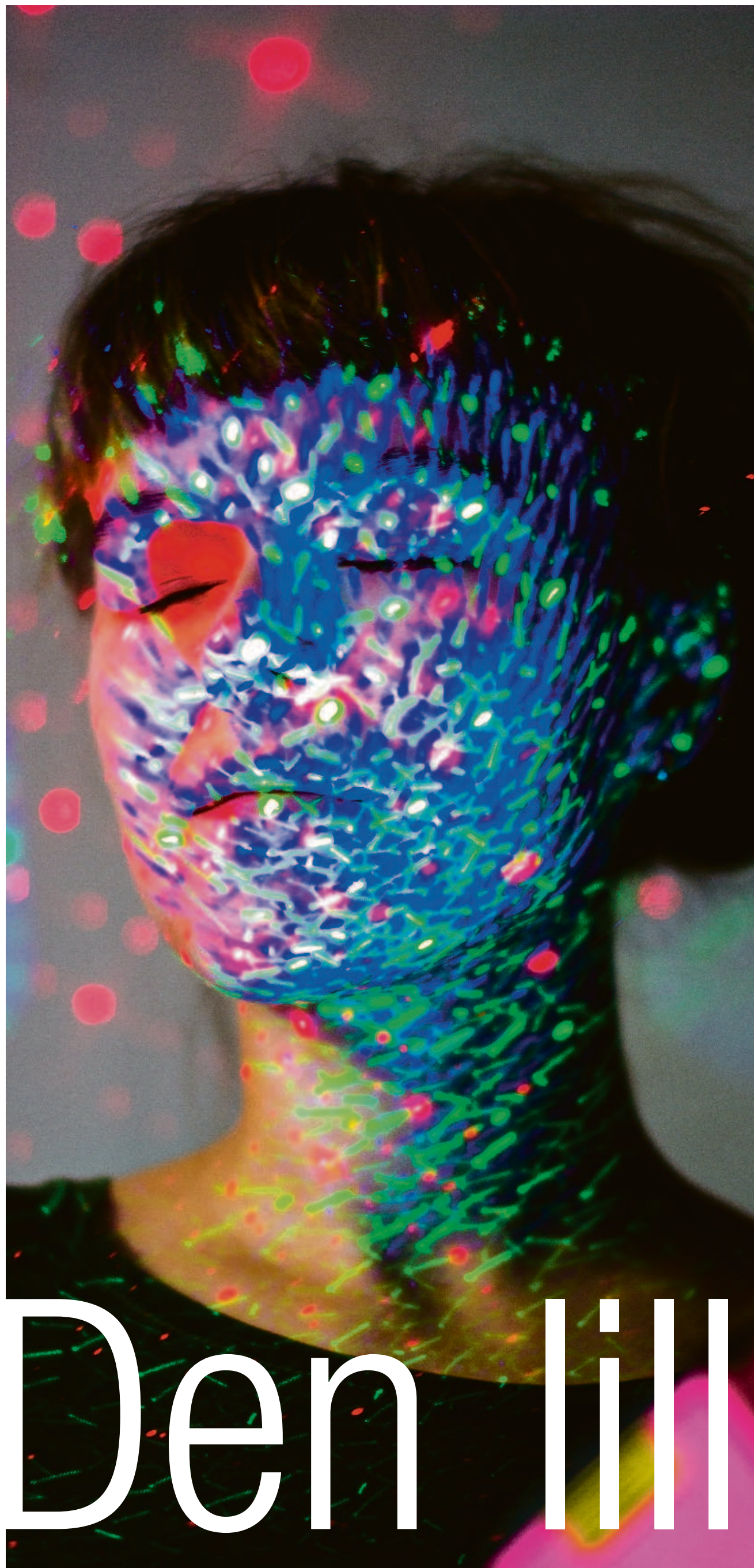
Selv om Agledahl en gang i tiden syntes det var gøy å bo i kollektiv, kjenner han at det er deilig å være ferdig med det.

Spesielt én hendelse har satt dype spor. Agledahl satt på soverommet og jobbet hardt med studiene. Da han gikk ut i stuen satt det en Paradise Hotel-deltaker der og sniffet kokain.

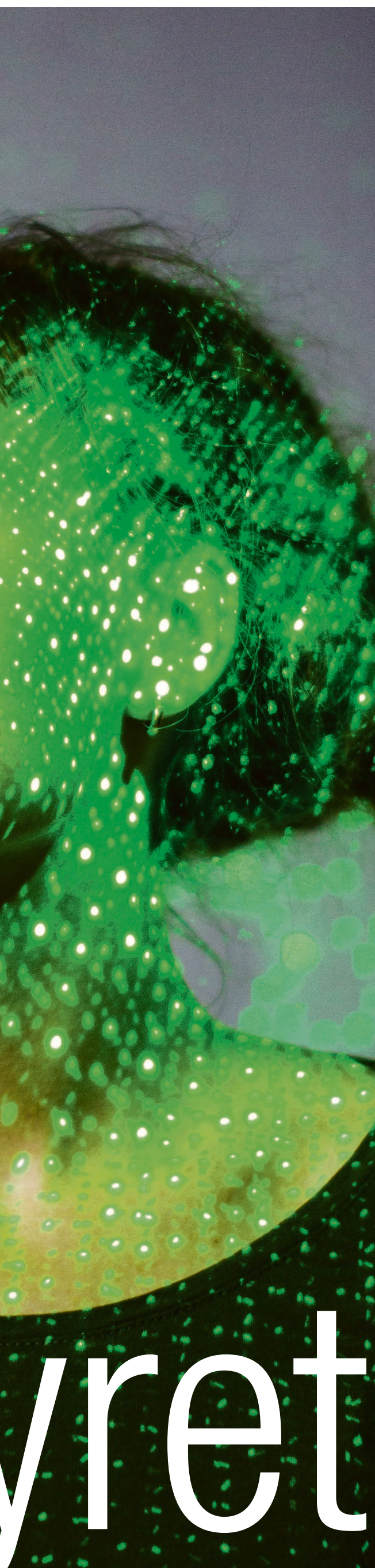
Han bryter ut i latter, før han iherdig understreker at han selv aldri var med på det.

– Jeg heier på at man sier ja til det livet har å by på, men akkurat der gikk visst grensen min.

kultur@universitas.no

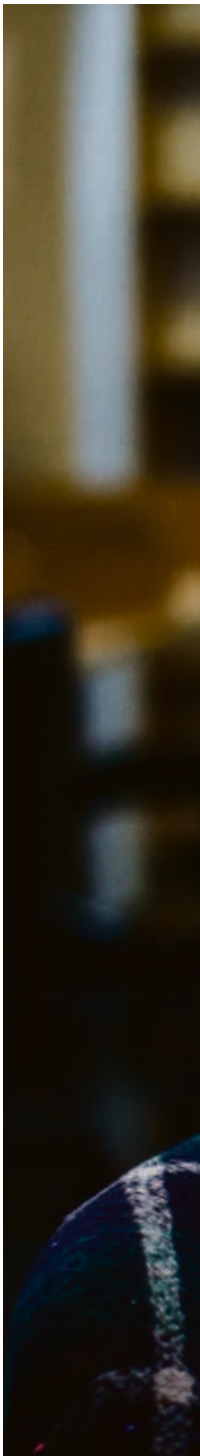

Den lille sy

Noen studenter mener de aller
beste dagene kommer med en
mikrodose LSD til frokost. ►►

vretrenden

Mikrodosering

tekst Mikkel Ihle og Frida Fliflet
foto Matilde Solberg Clemetsen

– Jeg blir mer motivert og nysgjerrig de dagene jeg mikrodoserer LSD, forteller «Mia», en 22 år gamle sykepleiestudent på Høgskolen i Oslo og Akershus.

Mange forbinder det psykedeliske stoffet LSD med 70-tallets hippie-sekter. De siste årene har man derimot skjerpet dosen. Mikrodosering av LSD har tatt verdens teknologimetropolen Silicon Valley med storm. Nå har den lite granskele trenden inntatt norske lesesaler. Mikrodosering av psykedelika vil si å ta fra en tiendedel til en femtedel av normal dose. På den måten får man kun en subtil effekt.

– Jeg ønsker å oppnå en mer givende hverdag, og bedre kontakt med andre mennesker, forteller Mia.

Hun innrømmer at hun er litt redd for å bli oppdaget, mikrodosering er tross alt ulovlig. I verste fall kan hun miste sykepleierlisensen.

– Jeg tar likevel sjansen på grunn av den positive påvirkningen LSD har hatt på livet mitt.

Elitedop?

Mikrodosering av LSD er imidlertid ikke et nytt fenomen. Vitenskapsmannen Albert Hoffmann oppdaget LSD i 1938. Han mente tidlig at stoffet kunne ha potensial som medisin mot blant annet ADHD. Selv mikrodoserte han store deler av sitt liv – til han døde i en alder av 102. En annen som også forsker på psykedelika er sosiologstudent Anna Høifødt (28). Hun skriver nå en masteroppgave om det psykedeliske miljøet i Oslo. Blindern-studenten forteller at mikrodosering fortsatt er et relativt nytt fenomen i Norge, men at det har vokst de siste årene.

– Vår generasjon har nok et mindre tabubelagt forhold til psykedelika.

Høifødt tror trenden er mer utbredt blant studenter og høyt utdannede fordi det brukes som et konsentrasjonsfremmende middel. Hun vil ikke kalle stoffet et «elitedop».

– De fleste som driver med mikrodosering er beleste og vet hva de gjør.

Selv tror hun fenomenet har en klar sammenheng med dagens fokus på selvutvikling og selvrealisering.

– Mange driver med mikrodosering med intensjon om å dykke dypt i sitt eget sinn og lære noe om seg selv. Når man tar så små doser LSD unngår man hallusinasjoner, og merker kun subtile effekter. Noen gjør det også for å meditere eller bare være mer til stede i hverdagen.

Økt konsentrasjon

Fysikkstudenten «Kenneth» er en av dem som bruker en liten dose LSD for en enklere studiehverdag.

– I forelesninger ser jeg sammenhenger raskere og forstår ting bedre når jeg mikrodoserer, forteller 24-åringen.

Han begynte å mikrodosere for to år siden etter å ha lest en artikkel om fenomenet.

– Ting jeg vanligvis synes er kleint blir ikke lenger det, som for eksempel å være rundt mennesker.

Skulle man derimot overstige en femtedel av en normal dose kan opplevelsen straks bli en annen.

– Da blir man fort innesluttet og ukomfortabel i store menneskemengder.

Selv om dette ikke er vanlig kost for studenter er ikke Kenneth urolig for helsa, han tror mikrodosering kan ha potensial som medisin.

– Jeg har ikke lest noe sted at LSD er spesielt farlig, sier han selvsikkert og tegner opp en imaginær linje i luften, der han plasserer LSD i det ene enden og alkohol og tobakk i den andre.

– Dessuten er det snakk om veldig små doser.

«Forbudskonsekvens»

En som har sterke meninger om psykedelika i Norge er Pål Ørjan Johansen. Han er psykolog og forsker ved EmmaSofia Klinikk. Den politiske organisasjonen arbeider for forbrukervern og rettighetene til mennesker som bruker MDMA og psykedelika.

Johansen mener risikoen ved bruk av psykedelika er liten, men understreker at de som vurderer dette burde sette seg godt inn i effekt og risiko. Han synes dagens lovforbud mot stoffene er for strenge.

– Man kan ta for mye ved et uhell, eller oppleve trakassering fra politiet.

Den største risikoen er imidlertid å få et annet stoff enn psykedelika, mener han. Han kaller det forbudskonsekvens.

– Dagens forbud forkludrer folkehelseiltak vi vet virker, som kvalitetskontroll, aldersgrenser og relevant helseinformasjon.

En mye omdiskutert studie Johansen har utført, sammen med Teri Krebs i 2015, viser ingen korrelasjon mellom bruk av psykedelika og psykiske lidelser. Her er imidlertid forskerne uenige. Johansen uttrykker på sin side forståelse for at studenter velger å mikrodosere psykedelika.

– Omfattende anekdotiske data viser at mikrodosering kan fremme evnen til problemløsning, kreativitet, flyt og tilstedeværelse. Mange opplever økt åpenhet for kultur, kunst og natur.

Den psykedeliske forskningsarven etter Hoffman er nå tatt over av universiteter langs USAs kyster. Professor i psykologi ved Stanford University, James Fadiman, har designet en enkel selvrapporteringsstudie med over 1000 deltakere, blant dem flere studenter. Flere rapporterer om positive erfaringer, og i England foregår det nå en innsamling for å starte den første vitenskapelige studien om sammenhengen mellom mikrodosering og kreativitet.

På feil side av loven

Mer skeptisk er den medisinske fagdirektøren, Steinar Madsen, i Statens Legemiddelverk. Han skulle gjerne sett mer forskning på eventuelle positive effekter mot psykiske lidelser, men understreker at det bør være et medisinsk fokus – ikke et ønske om et akademisk hjelpemiddel som utgangspunkt for forskningen.

– Det finnes lite forskning på dette i dag, og den som eksisterer er mangelfull. Strenge reguleringer fra myndighetene, på grunn av gamle

«Mikrodosering av LSD er kanskje mer utbredt blant studenter fordi det brukes som et konsentrasjonsfremmende middel»

Anna Høifødt (28), skriver master i Sosialantropologi om psykedelika

Stigma: «Mia» ønsket egentlig å stå frem med fullt navn for å være med på ufarliggjøre mikrodosering. Men på grunn av fremtidige arbeidsgivere, vil hun imidlertid forbli anonym. Hun ville likevel la seg avbilde.

myter om at LSD er mer skadelig enn det vi vet i dag, har vært et hinder for forskningen, sier han.

Madsen mener det er viktig at studentene holder seg på riktig side av loven.

– Å bruke LSD er ulovlig fordi det er et narkotisk stoff, og hvis man blir tatt kan man blant annet få problemer med innreise til USA.

Kripes' narkotikastatistikk for første halvår i 2017 viser at LSD fortsatt utgjør en liten del av narkotikabeslagene, men at beslagsutviklingen både i Norge og Europa de siste årene tyder på en økende popularitet. Hittil i år er det beslaglagt 3 890 enheter LSD fordelt på 176 beslag i Norge. Antall beslag er på samme nivå som i fjor, mens mengdene er omtrent på gjennomsnittet for de siste fire årene.

– Elsker den ekstra energien

«Per» er 30 år, studerer Byggingeniør på Høgskolen i Oslo, og har tidligere hatt problemer med å konsentrere seg på skolen. Da en venn fortalte ham om mikrodosering bestemte han seg for å prøve. Nå mikrodoserer han vanligvis LSD to ganger i uken.

– De dagene er perfekte. Alt går som det skal, sier han oppglødd.

Med en aktiv hverdag fylt med styremøter, studier og masse styrketrening elsker han den

ekstra energien.

– Mikrodosering gjør at jeg våkner opp og oppnår en bedre tilstedeværelse i hverdagen. Jeg ser saker fra et nytt perspektiv og blir mer kreativ. Dessuten hjelper det meg å tilbringe mindre tid på sosiale medier.

Selv tror han folks holdninger er i endring. Samtidig opplever han at det fremdeles eksisterer fordommer mot psykedeliske stoffer der ute.

– Mamma tror jo at man blir gal av å prøve LSD. Selv ser jeg mer på det som en «moodlifter» i hverdagen.

– Alle vil jo prestere

Masterstudent Høifødt tror mediadekningen er med på å skape en normalisering rundt mikrodosering. Dessuten tror hun det å ta små doser senker terskelen for mange.

– I tillegg har du jo folk som Steve Jobs som gir litt av æren for sin suksess til psykedelika. Alle vil jo prestere og få «den der nye ideen».

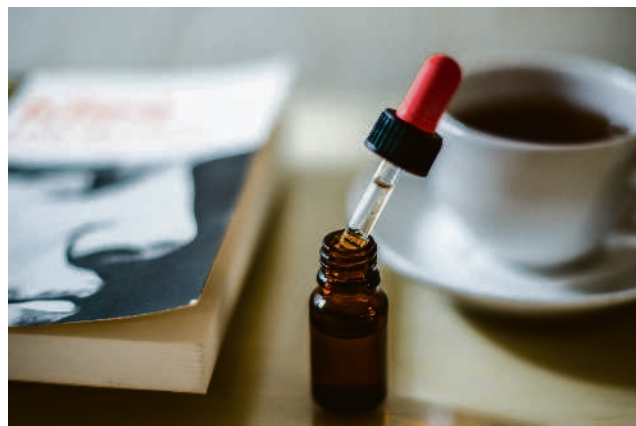
Hun tror psykologisk, om ikke fysiologisk, avhengighet er mulig.

– Jeg tror man kan bli avhengig av nye opplevelser og en «evig» selvutvikling. Hverdagslivet frister kanskje ikke like mye lenger.

kulturredaksjonen@universitas.no

«Mamma tror man blir gal av å prøve LSD. Selv ser jeg på det som en «moodlifter» i hverdagen»

«Per» (30), studerer Byggingeniør på HiOA

Nytt fenomen: Mikrodosering av LSD blir stadig mer utbredt blant studenter som et konsentrasjonsfremmende middel.

HVORDAN TA FIRE BACHELORER PÅ FIRE ÅR

JEG TAR FIRE BACHELORER PÅ FIRE ÅR. SØVNLØSE NETTER OG FORTRENGTE FESTER TIL TROSS, DET ER VERDT DET.

– **Fest i kveld.** Er du med?

– Hallo?

– Hvor er du?

Meldingene tikker inn, og jeg tør ikke svare. Det ville vært å innrømme hvor sørgelig det hele har blitt. Det er fredag kveld igjen og jeg er den eneste i lesesalen. Litt før ti, kommer vakten som vanlig for å slukke lysene. Han holder blikket festet på meg lengre enn normalt, som om han tenker: satt ikke han her til stengt tid i går også, og i forgårs, og dagen før det igjen?

Mandagen etter setter jeg meg i bomberommet i kjelleren på Georg Sverdrups. Der er det ikke mobildekning.

Forrige semester tok jeg 80 studiepoeng, en nesten tre-dobbel studiemengde. Jeg hadde nettopp flyttet tilbake fra et halvt års opphold i en fjellhytte i Gudbrandsdalen og var klar til å ruse inn i academia igjen. Så i januar plukket jeg en cocktail av ferske emner. Og etter hvert som sommeren kom, dryppet resultatene inn på StudWeb. Det ble seks A og to B. Det var godt nok det, men de var bare bokstaver i en tabell. Jeg følte meg utmattet og i tvil om poengene egentlig var verdt det.

I løpet av eksamensperioden hadde jeg døgnnet over ti ganger, og drukket nok bokser Red Bull til at spyttet mitt fikk en bekymringsverdig syrlig, skarp smak. Da jeg endelig drakk min første utepils i juli, var jeg overraskende nok blekere enn vennene mine – til tross for at jeg er halvt asiatisk og bør ha en slags konstant gulfarge gjennom året.

Tvilen kom noen uker før første eksamen og økte i takt med hver kaffeavtale og festinvitasjon jeg av slo. Mens jeg satt alene med bøkene åpne foran meg, kvernet spørsmålene i hodet: hvorfor gjør jeg egentlig dette? Burde jeg ikke bare lukke bøkene, svare på meldingene og komme meg på fest?

Rett før denne semesterstarten, handlet jeg på tvilen min og stakk innom Karrieresenteret. Rådgiveren var en vennlig og sympatisk type. Jeg ble opprørt over det han fortalte, og avbrøt ham gang på gang. Tydeligvis bryr arbeidsgiver seg stort sett seg ikke en døyt om du har tatt en eller fire eller ti bachelor. Poenget er bare å ha en utdanning.

Jeg tok en røyk på Frederikkeplassen og bannet over de bortkastede timene i bomberommet. Jeg dro hjem til hybelen igjen og logget meg inn på StudWeb. Så meldte jeg meg opp til 250 studiepoeng for dette semesteret, åtte ganger studiemengde.

Helt ærlig, vet jeg ikke hvorfor jeg kaster meg ut på kjøret igjen. Med forrige semester i bagasjen, kunne jeg strengt talt hengt hjernen til tørk i et år. Jeg kunne ha pilset i Blinderns kjellere, minglet på tapas-fester, eller fått meg noen student-

verv. En årsak er nok ønsket om mengdetrening, om å bare gjenta de samme akademiske øvelsene i time-vis dag etter dag: lese, tenke, skrive og lese igjen. For stoffet jeg leser nå vil jeg nok glemme om fem år, men de opptrente evnene tror jeg består.

Men mer grunnleggende mener jeg utdanning bør handle om genuin nysgjerrighet, ikke om å få seg jobb. Utdanning er ikke til for å «få tyngden du trenger» i arbeidslivet, eller som «et første steg på veien». Den er en verdi i seg selv. Den søkes uten tanke på praktisk nytteverdi. Og når nysgjerrigheten virkelig brenner, gir det mening å bruke kveldstidene på å lese bredt og mye. Da tåler man å stå over festene og bransjebesøkene.

Det er et traust studentliv, men det føles faktisk som et slags opprør mot universitetet. For utdanning handler nå mer om karriere og arbeidsliv enn om nysgjerrighet og dannelse. Det skjer i takt med at universitetet inntar sin rolle i den såkalte kunnskapsøkonomien, hvor universitetet er primus motor for høyere produktivitet og humankapital. Selve definisjonen på en god utdanning har da også blitt: «men får du deg jobb?» Å studere av pur nysgjerrighet føles på den måten som et slags befriende opprør mot det markedsorienterte universitetet.

Kanskje høres det snobbete ut, men det var nok likevel noe sånt jeg tenkte da jeg satt foran Macen og trykket meld til eksamen 25 ganger: Heller gå ned til bomberommet igjen enn å logre med halen for arbeidsgiver allerede nå – ved å skaffe de saftige vervene, bygge nettverk og sprøyte inn litt CV-fyll som topping.

Planen min er å bruke fire år på bachelorene til sammen, før jeg begynner å spesialisere meg. Da har jeg nettopp fylt 23 og drar forhåpentligvis fra Blindern med grader i litteraturvitenskap, samfunnsøkonomi, medievitenskap og statsvitenskap.

De 250 poengene jeg meldte meg opp til, har alt sunket til 210 på grunn av krasj i eksamenstiden. Om jeg klarer de resterende, vet jeg ikke. Egentlig tviler jeg på det. Men jeg skal gi det et forsøk. Det får være mitt lille studentopprør fra bomberommet.

magasin@universitas.no

tekst
ARVID FOLKE JÄRNBERT

ILLUSTRATION: KRISTINA KAMMEN

debattredaktør: Runa Fjellanger
debatt@universitas.no 901 59 831
Frist: søndag klokka 17
Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

IDÉ OG DEBATT

Studentpolitikk

Henrik Paulsen Mandelid, arbeidsutvalgsmedlem ved Studentparlamentet ved UiO

Hva har vår handlingsplanen å si for deg som ikke gadd å stemme under vårens studentvalg? Resultatet av to dager med debatter, voteringer og andre ting bare studentpolitikere vil bruke en helg på, har åpenbart ikke gjort særlig inntrykk på Universitas-redaksjonen. Våre fem prioriterte punkter, en kraftig nedskalering fra fjorårets 16, beskrives i forrige uke som «for lite konkrete og mangler relevans». Det kan godt være sant, men det legger til grunn at du som en helt vanlig student ikke kjenner deg igjen i de følgende utfordringene.

Like sikkert som at alle har en favorittforeleser, har alle en foreleser som ligger nederst på favorittlista. Kanskje er det han som ikke gidder å publisere podcast, kanskje er det hun som stiller opp med en roman på hver PowerPoint-slide. Så lenge

noen undervisere ikke selv ser hvorfor dette funker dårlig, trengs det lederansvar for at alle i et fagmiljø jobber med egne formidlingsevner, og samtidig hjelper kollegaen til å bli bedre. Derfor skal Studentparlamentet jobbe for at UiO er vel så opptatt av fagmiljø som enkeltpersoner, nå som Kunnskapsdepartementet krever et system for merittering av god undervisning.

Med 34 000 studenter og ansatte kunne

UiO-bobla ha vært Norges 25. største kommune. Klimamessig

har det to implikasjoner. For det første er UiO for stort og variert til at det er hensiktsmessig å måle alle klimaparametre sentralt. For det andre kan ikke UiO ignorere sitt klimaansvar, og uten utslippsoversikt er det en tynn linje mellom strategi og synsing. Summen av dette er at vi mener hvert enkelt fakultet selv må ta ansvaret for å rapportere sitt klimaav-

«Mange hjertebarn ble utelatt»

trykk, og deretter måle det opp mot UiOs sentrale klimastrategi.

Hadde du fortsatt vært UiO-student dersom du ikke ble kjent med noen de første ukene? Frafallstatistikken, hvor UiO gjør det dårlig, antyder at svaret er nei. Vi skal ikke overta ansvaret som nå ligger på faddernettnet, men vi skal arbeide opp mot UiO for at disse får enda bedre rammebetingelser. I tillegg ønsker vi at fadderukene blir en del av en større satsning

på førsteårsstudenten, slik at færre går på en smell i overgangen fra rigid skolehverdag til universitetets selvstudium.

I universitetspressen har tre UiO-relaterte saker dominert nyhetsbildet i sommer: trakassering i Eiendomsavdelingen, trakassering fra en gjesteprofessor, og trakassering på juridisk fakultet. Dette rammer først og fremst de enkeltpersonene som blir trakassert, men er også destruktivt for miljøet på UiO som helhet. Strukturene for forebygging og

behandling av trakasseringssaker må forbedres, og som en utsatt gruppe må vi som studenter være aktive pådrivere for dette.

Hvis du har krav på individuell tilrettelegging og tar emner ved forskjellige fakulteter, så har du sannsynligvis lært at de færreste tilretteleggingstiltak er universelle. Kanskje har du også opplevd at prosessen for å få tilrettelegging var ulik. Det er frustrerende, forvirrende og generelt kjipt. Og utrolig unødvendig, all den tid alle fakulteter skal kunne tilrettelegge for alle typer studenter.

Å velge fem prioriterte punkter er ikke lett, og mange hjertebarn ble utelatt. Heldigvis betyr det ikke at for eksempel automatisk begrunnelse faller bort, da det fortsatt er trygt forankret i vår studentpolitiske plattform. Fraværet betyr bare at vi vil bruke mindre tid på å mase om det overfor ledelsen. Avslutningsvis håper og tror vi at mange vil kjenne seg igjen i de nevnte utfordringene, slik at vårt arbeid vil ha en reell verdi for flere enn de 17,6 prosentene av studentmassen som valgte oss som sine tillitsvalgte.

UiO lukker dørene for søkere med utenlandsk bachelorgrad

Ukas tweets:

Knut N. Figenschou @KnutNF
Hva er vitsen med å ha muldvarper på innsiden av @Universitas_no når de ikke greier å putte deg på en teit liste du uansett ikke vil være på?

Audun Vinger @AudunVinger
Gikk forbi Blindern nå. Når kommer Joachim Triers Plass der oppe? Evt. kan han få en drikkefontene oppkalt etter seg.

Forsberg @forsberg
Tipper mine foreldre skulle ønske at dette forbudet mot tiggging kom da jeg fortsatt var student.

Når Trier lærer seg at biologistudenter ikke har forelesninger på HF

Støttes av Foreldreaksjonen for nedleggelse av Vipps

Utdanning

Øystein Takle Lindholm, jusstudent ved UiO

Etter å ha fullført en bachelor i England flytte jeg hjem til Oslo for å ta en mastergrad. Jeg søkte meg da til UiO og møtte da et opptakssystem jeg mener er kritikkverdig. UiO gjør det såpass vanskelig for søkere med utenlandsk bachelorgrad å få plass ved universitetets mastergrader at UiO i praksis lukker dørene for de fleste søkere med utenlandsk utdanning. Jeg ønsker belyse hva som er kritikkverdig med UiOs opptaksprosess og diskutere hvorfor dette er problematisk.

Det første hinderet internasjonale søkere møter er ekstremt spesifikke opptakskrav til UiOs mastergrader. Kravene er som regel utformet etter norske bachelorgrader i faget. Derfor vil utenlandske søkere nærmest aldri ha den krevde fagsammensetning, til tross for at de har en bachelor i det aktuelle faget. Eksempelvis krever masteren i statsvitenskap en fordypning i tre av fire fagom-

råder og et metodekurs som dekker forskningsdesign, operasjonellisering, regresjonsanalyse og en statistikkpakke. Det sier seg selv at nærmest ingen bachelorgrader, utenom norske bachelorgrader spesialtilpasset opptaket, dekker fagsammensetning UiO krever. Ettersom slike spesifikke fagkrav kreves til de fleste masterprogrammene stenger UiO døren for mange internasjonale søkere.

Et annet hinder er hvordan UiO ikke anerkjenner at forskjellige land regner ut karakterer på forskjellige måter. UiO trer heller en norsk utregning over utenlandske grader, noe som kan gjøre at godt kvalifiserte studenter ikke kan få plass. Et tredje hinder er hvordan UiO vurderer utenlandske søkere på skjønnsbasis etter delvis ukjente kriterier. Søkeren har da liten mulighet til å finne en reel klagegrunn og UiO har nesten all makt i vurderingsprosessen. Basert på disse hindrene mener jeg det er rettmessig å bedømme UiOs opptakssystem som lite åpent for søkere med utenlandsk utdanning.

I min kritikk må det nevnes at UiO har et fåtall engelskspråklige

mastergrader med mindre rigide opptakskrav. Det er allikevel såpass få av disse gradene at man kan fortsatt tale helhetlig om at UiO lukker seg for utenlandske studenter.

Hvorfor er UiOs behandling av internasjonale søkere problematisk? Først og fremst mener jeg at den urettferdige behandlingen undergraver UiOs mandat til å forvalte høyere utdanning. Basert på viktigheten av utdannelse bør det forventes at institusjoner som forvalter dette godet gir en rettferdig behandling til alle søkere, uavhengig av hvor søkeren har tatt bacheloren sin. Videre kan en stille spørsmål til UiOs evne til å operere i en global verden når universitet er lite åpent for internasjonale søkere. Ikke bare mister UiO et verdifullt tilskudd i studentmassen, men det sendes et signal om at universitetet ikke er internasjonalt orientert.

UiO bør ta en gjennomgang av hele opptaksprosessen til sine mastergrader med mål om å gjøre prosessen mer rettferdig og åpen ovenfor søkere med utenlandsk bachelorgrad.

KRONIKK

«Kall det gnål»: – Direkte drikkepress er ikke greit, fiktivt press er ikke greit, og vi må snakke om at det ikke er greit, skriver Maren Emilie Hellem Kronlund.

Skål for inkluderingen

–Når ble alkoholen større enn vennskapet?

kronikk

Maren Emilie Hellem
Kronlund, prosjektleder
for Lykkepromille

Hei Markus. Selvfølgelig skal du få lov til å nyte alkoholen med din beste samvittighet. At det blir lettere for deg å komme i kontakt med andre når du har drukket, er helt greit (og naturlig). At du har gode minner fra revyester der vennene dine spyr, det er også helt greit, jeg har flere sårne i minneboka jeg også. Det er dine minner, og du skal få nyte dem. Du skal få skåle for det du vil.

Men jeg kommer ikke til å heve glasset mitt tilbake. Jeg kan godt skåle med deg for studentkulturen. Vi kan skåle for gode venner, for minner, skåle en ekstra gang fordi vi er fulle og glemte at vi skålte for et minutt siden, og noen ganger bare rett og slett fordi vi har lyst til å skåle. Men jeg kommer

ikke til å skåle med deg for drikkepress, og det vet jeg egentlig ikke om du gjør heller, sånn innerst inne. For de tingene du hyller i kommentaren «Skål for drikkepresset», det er ikke drikkepress. Selve kommentaren, derimot.

Du sier at hvis man velger å ikke drikke, så velger man også å være utenfor. Sist jeg takket nei til en øl på en fest kan jeg ikke huske at setningen «Åh, ellers takk, jeg vil ikke ha venner» kom samtidig. Jeg mener bestemt å huske at jeg takket nei fordi jeg ikke hadde lyst på øl, ikke fordi jeg ikke hadde lyst på fellesskap. Når ble alkoholen større enn vennskapet? Når ble det et enten-eller-spørsmål, der jeg må velge mellom venner og alkohol, eller brus og ekskludering? Å stille et slikt ultimatum, som om alkohol er en dealbreaker for vennskap, det er drikkepress. Alkohol er ikke en pekepinn som viser hvor vidt

man kommer til å komme godt overens eller bli venner.

Kall dette gjerne gnål, men drikkepress er ikke greit. Direkte drikkepress er ikke greit, fiktivt press er ikke greit, og vi må snakke om at det ikke er greit. Vi må tørre å si fra når det sosiale presset går fra å være positivt til negativt. Vi må ta tak i det når studenter gråter på grunn av drik-

kepress i linjeforeningsopptak, vi må lage tiltak som hindrer frafall, engstelse og ensomhet knyttet til en alkoholkultur, og vi må slutte å få folk til å føle seg unormale bare fordi de ikke gjør det som er normen i samfunnet. Vi må snakke om at nordmenn ikke nødvendigvis har så gode drikkevaner som du sier, vi må kunne uttrykke bekymring for vennene våre, vi må skåle for de riktige tingene med akkurat det vi vil skåle med i glasset, og vi må tørre å gnåle litt.

«Vi må tørre
å gnåle litt»

En ting er vi enige om: jeg skal ikke sitte og mase på deg om hvor skadelig det er at du drikker alkohol når jeg selv går for den supersunne colaen min. Jeg skal ikke dømme deg, og jeg spør deg ikke om hvorfor du drikker. Jeg skal ikke ekskludere deg for det valget du har tatt (så sant du ikke liker cola, da kan vi selvfølgelig ikke være venner). Men grunnen til at drikkepress er et så hett tema, er fordi man får nettopp de reaksjonene om man ikke drikker. Man skal ikke trenge å unnskyldes seg for det ene eller det andre, man bør ikke trenge å ha en spesiell grunn (og andre skal i hvert fall ikke forlange å vite den grunnen), eller forsvare det. Du mener at man ikke trenger å ta hensyn til de som ikke drikker. Selvfølgelig skal man ta hensyn, det har da ingenting med promillenivå å gjøre. Å være hensynsfull handler om å bry seg om andre, både de som drikker og ikke drikker. Og å bry seg om andre handler om å inkludere.

Og inkludering – det skåler jeg mer enn gjerne for.

anmelderredaktør: **Mathias Gravdehaug**
anmeldelser@universitas.no 415 97 277

ANMELDELSER

Universitas anbefaler (følg spillelista på spotify)

Ny norsk musikk

To Your Brethren in the Dark – Satyricon
Geiteblod, dobbel bassstromme, og deeeet sløøøoyeeee riffet

Alphagirls & Alphaboys – Whales & This Lake
En låt som vokser og vokser og vokser og vokser

Wanderlust – Una Sand
Herrrrrrlig velpolert popmusikk

Feelings – Ellen Andrea Wang
Gi meg no bass! Gi meg no bass!

Konsert:

Grønne fingre: Myra i nærkontakt med en av rekvisittene som gjorde Parkteateret om til en oase.

Røkelse og Myra, men ikke gull

Det er ikke rapmessig at Myra avsløres som nykommer, der er hun på god vei inn i hovedfeltet av norsk rap. Dessverre bremser uerfarent scenetekke opplevelsen.

I et tåkelagt Parkteateret akkompagnert av duse lys og seige beats, blir det plutselig helt mørkt før en spotlight treffer veggen til venstre for scenen. Der står Myra, og det er der hun har vært det siste året – i spotlights til norsk rap. Artisten, hvis egentlige navn er Regina Tucker, er bare 22 år, men har allerede utrettet en god del hva gjelder å sette kvinner på det norske rap-kartet.

«Eg e litt cocky med shades og starter her oppe, eg», sier hun, før hun hopper ned fra hylla og over på scenen. Fylt av grønne planter er lokalet gjort om til noe som ligner en oase, og som rappende bergensere flest oser Myra av selvtilitt. Det er imidlertid først når fjerde låt, debutsingelen «Hold An», smyer seg ut av høyttalerne at publikum virkelig våkner.

«Kan eg få min beste venn opp her», kommanderer Myra. Lars Vaular stiger frem fra noen palmer. «Eg har ventet på deg man, har stått borti hjørnet her», melder rapmogulen. Det er som at Vaular blir en ekstra ryggvirvel i Myra. Når han entrer scenen blir hun enda rakere i ryggen. De har god kjemi og det er tydelig at de har gjort «Ventet på deg» sammen før. Det som her er imponerende, er hvordan den ferske bergensrapperen ikke ser liten ut ved siden av årets

Myra

Parkteatret

Aktuell låt: **Lever i Bassen**

Øya-avslutter. Når hun gjør vers ved Vaulars side kan ingen beskyldte henne for å være nykommer.

Det står ikke på rap-ferdighetene til Myra, men scenetekket ødelegger for at konserten i sin helhet når helt opp. Mellom låtene serveres publikum nervøs prat og skamløs reklame for Plantasjen, og på mange måter rakner cocky-Bergens-rapper-med-shades-imaget. Bemerkninger som «Eg glemmer at eg er på konsert» er i og for seg sjarmerende, samtidig oppleves det uprofesjonelt og merkelig.

Alt i alt er det bra til å være hennes første egne konsert. På tross av at scenetekket bør finpusses, er Myra på god vei inn i hovedfeltet av norsk rap. Spørsmålet er bare om hun har det som trengs for å gå i brudd? Men når Norges kanskje største rapper sier at han har ventet på henne, bør vi kanskje slutte oss til det og spisse ørene. Dette er nok bare begynnelsen for Myra.

Therese Norum Halvorsen
anmeldelser@universitas.no

Plate:

Rått om religion og rotløshet

Espeviks debutroman gir et innblikk i en troløs barndom fylt av synd, kristendom og gjentatte bønner om tilgivelse.

«Jeg sliter med å tro på at Gud ordner opp i de små tingene. Det er alltid damene som rydder opp etter middagsselskapene hjemme hos foreldrene mine». Johannes fødes inn i en A4-familie, med en lillebror og en mor og en far som er svært troende. Der oppdras de to sønnene i guds navn. Fra Johannes er liten får han beskjed om at englene vokter over ham. I barnehagen advarer han de andre barna mot helvete, og tilbringer dagene på skolen sammen med kameratene Kristoffer, Oli og Stitski. Espevik skildrer Johannes sin hverdag gjennom korte tekster, delt inn i seksjoner markert de fire årstidene. Johannes stjeler, banker andre barn og fjerner støten til rullestolen til en gutt i klassen som skal hindre ham fra å tippe bakover, men tør likevel ikke å si faen.

De korte innblikkene i guttens hverdag er lette, men samtidig beskrivende. Espevik forteller mye med bruk av få ord, og ofte kan leseren forstå hva som har skjedd uten at han skriver ut hele handlingsforløpet. En dag flytter en ny gutt inn i nabohuset til Johannes. Faren ber ham gå og banke på hos David, noe han lydig etterfølger. David blir raskt et mobbeoffer for den allerede veletablerte kameratgjengen.

Skildringene av brutal mobbing og dyreplageri gjentas utallige ganger i de korte tekstene og krysser i mange tilfeller grensen til ondskap. Johannes trekker ett og ett bein ut av insekter han finner på rommet og kaster Davids katt utenfor en bru. Hendelsene er grove og skaper en avsky for gutten, som unnskylder seg ved å folde hendene hver kveld. Gud ser ut til å skape et spillerom for Johannes, som bruker det til å tøye grenser i visshet om at englene vokter over ham.

Romanen gir leseren et innblikk i ungdommelig usikkerhet og skjørheten ved vennskap. Når den tøffe kompisgjengen ikke er samlet, spiller Johannes og David TV-spill sammen, fisker og ser på ulovlige filmer i skjul. Boken skildrer også det øyeblikket en ung gutt finner ut at ikke alle andre også tror på gud, slik som ham.

Da Johannes begynner på videregående i Grimstad tar han på seg et armbånd med ordene «What would God do» inngravert. Fort begynner de nye klassekameratene å si «Hva ville Johannes gjort?» når de skal velge hvilket smørbrød de skal kjøpe i lunsjen, og plutselig blir Johannes den som stilles utenfor. Hele romanen ender med ti fulle sider hvor Johannes tenker over sitt eget forhold til gud, kjærligheten, synd og hans plass i verden. «Jeg lurte på om noen ateister er like redde for at Gud er der, som jeg er for at han ikke er der», undrer han.

Espeviks litterære debut er en rå, men fin skildring av barndom, tro, tvil, kjærlighet, vennskap og gjentatte bønner om tilgivelse. Forfatteren tegner et bilde av en annerledes oppvekst, der gud står i sentrum, men som likevel stiller mange av de samme spørsmålene ved livet som de fleste andre barn og unge stiller seg.

Signe Rosenlund-Hauglid
anmeldelser@universitas.no

Hva ville Johannes gjort?

Forlag: **Flamme forlag**

Hold deg lenge

Hvorfor: **Det er digg?**

Hvordan: **Ikke tiss før du sprenges**

Markus Slettholm

Ukas anbefaling

Billig lykke

«Skal du ha en billig nytelse, hold deg lenge» sa en gammel grandonkel av meg for mange herrens år siden. For hva er vel egentlig bedre enn følelsen av blæreavlastning etter at du lenge har holdt de edle dråpene inne? Når det formelig eksploderer i gult ned i doskåla (eller buksa – jeg dømmer ingen), og du merker hele ditt repro-

duktive organ juble for den plutselige og særdeles fortjente befrielsen fra knipingens tyranni. Men som alltid må man altså først yte for så å kunne nyte. Heldigvis koster det ingenting å holde seg, og sånn sett passer det godt inn i et trangt studentbudsjett. Det er rett og slett billig moro. God kniping!

Kosefag

Hvem: **Koselige HF-studenter**

Hva: **Ro ned kosingen**

Regine Stokstad

Ukas advarsel

«Kosemaster»? Spar meg

Du tar et «kosefag», sa du? Åja, du vil ta en «kosemaster»? Det er jaggu ikke rart humanioras plass i samfunnet er under lupen, når det eneste HF-studentene er opptatt av er å kose seg. Mye tyder på at Humanistisk Fakultet er okkupert av de bedrestilte. Her mesker de seg i emner og ustanselige kaffe- og røykepauser. Tillat meg

å sitere førsteamanuensis Henning Bang, ved Psykologisk institutt på Universitetet i Oslo, til Universitas i fjor: «Hvor er din kritiske sans? Hvor er din evne til å drøfte? Sitter du bare her og gulper opp pensum?». La det bli slutt på denne lammende kosen. Dra til Bali om du absolutt må nyte for å yte. Noen prøver å tenke her!

TV:

Serien vi ikke visste vi trengte

PRESSEBILDE: NRK

Rød tråd: Programleder Gisle A. Gjevestad Agledahl forsøker i hver episode å bryte ut av sin komfortsone, for å bli trygg på egen legning.

Jævla Homo setter lys på fordommer mange har glemt at fortsatt eksisterer. Den er rett og slett så jævla viktig.

«Hvem er jeg?» skriver programleder Gisle A. Gjevestad Agledahl i tusj på et butikkvindu, og setter seg på en stol bak vinduet. Folk på gaten skal skrive hva de tenker om han som person ved å kun gå ut ifra hvor han er fra, yrke og utseende. Så kommer twisten. Første pulje får informasjon om at han har en kjæreste som heter Marte. Den andre puljen får beskjed om at han har en kjæreste som heter Kenneth. Responsen gikk fra gutteassosierte svar som «god i fotball» til stereotypier som «glad i fashion».

Serien består av fem episoder hvor Agledahl selv skal bryte ut av sin komfortsone. Han oppsøker derfor ulike personer som utfordrer han med alt fra å posere i en heklet magetopp på fotoshoot til å være med i et skeivt punkband. Alt dette gjør han for å bli så trygg på sin legning at han «ikke får vondt i magen når han leier kjæresten sin nedover gatene.»

Det er Agledahls opptak av seg selv ved starten og slutten av hver episode som holder på den røde tråden gjennom serien. De ulike innslagene og personene han møter kan virke tilfeldige, og uten hensikt siden det er vanskelig å forstå relevansen til episodens tema. Vi får for eksempel først se et dypt intervju med en aktivist

Jævla Homo

Kanal: **NRK**

fra Karasjok, som mistet både kjæresten og broren til selvmord. Begge homofile. Det følges opp av et morsomt innslag om drag queens i Oslo. Her svinger det altfor raskt i følelssespekteret, og det blir forvirrende å forstå seriens fokus.

Jævla Homo berører overflaten på alt for mange temaer og miljøer. Temaer som vold mot homofile og selvmordsrate er viktige og alvorlige, men blir ikke dypere utforsket. Her er det uheldig at programlederens følelser står i sentrum, og overskygger de alvorlige problemene vi kun får en introduksjon til.

I episoden som tar for seg homofili og idrett får Agledahl fordommer slengt rett i fleisen. Uten å på forhånd vite at Agledahl er kjæreste med en gutt, forteller en fotballspiller at han ikke aksepterer homofile personer. Slike uttalelser er heldigvis sjeldne for de fleste av oss, men at det fortsatt finnes slike holdninger er viktig å få frem. Det er også sterkt å høre at flere toppidrettsutøvere er anonymt homofile fordi de ikke tør å komme ut av skapet i dagens samfunn.

Selv om enkelte episoder oppleves som rotete, gir serien i sin helhet sterke inntrykk. Mange tenker at det er null stress å være skeiv i 2017, og har kanskje blitt en smule mett på temaet. Her blir vi vist hvor relevant problemet fortsatt er, og dermed forsterkes inntrykket av hvor nødvendig denne serien faktisk er.

Teresa Eltervåg Cissé
anmeldelser@universitas.no

Teater:

Kirsebærhagens dystre høst

– Livet er forbi, det er som om jeg ikke har levd, sier 93 år gamle Espen Skjønberg i rollen som den gamle tjeneren Firs. Vi trekker pusten.

Kirsebærhagen

Regi: **Hanne Tømte**

Hvor: **Bakscenen på Nationalteatret**

Når: **Frem til midten av november.**

Alene på en hvitmalt bakscene avslutter Skjønberg den russiske klassikeren Kirsebærhagen, skrevet av Anton Tsjkhov. Tsjkhov raste første gang stykket ble satt opp som en tragedie, for han hadde selv ment det som en komedie. Og ja, vi ler når stakkarlige Jepikódov forbanner at skjebnen ikke har noen medfølelse med ham, men vi er også svært tynget av alvor.

Det handler om en rik families fall, og at deres ærbødige gods og spektakulære kirsebærhage må selges på tvangsauksjon. Familien er heller villig til å satse på at en magisk løsning vil redde dem, fremfor å innse at de kanskje må selge unna deler av tomten for å overleve.

Bakscenen er malt hvit slik Tsjkhov skildrer kirsebærhagen, og over skuespillerene henger det noen enkle og bare grener. Det er teater-sjef Hanne Tømte som har regien, som selv er utdannet i Russland og har et nært forhold til Tsjkhovs arbeid. Vi i publikum er forvist til sofaer, enkle lenestoler, hagemøbler. Vi ser på dem, og de stirrer tilbake. Dagsaktuelle kostymer, og det enkle, dog lekke, visuelle uttrykket toner ned betydningen av alt rundt. Dette står i kontrast til den betydning alle ytre omstendigheter har i Tsjkhovs verden, der menneskene ikke er i stand til selv å endre kursen på livene sine og heller lar seg drive med.

Det er et helt fantastisk proft ensemble som er på scenen, og de gir alt de har på et lavmælt og realistisk vis. Når man skuer utover publikum, som scenerommet gir en god oversikt over, så sitter de der og ser på sammen med oss. Det kjennes aldri påtatt eller påtrengende, bare helt naturlig – de får gjort like lite med det som utspiller seg på scenen, som vi får hjulpet dem.

Stykket kretser rundt godseier Ranevskaja, i Giskens Armands glødende skikkelse. Som skuespiller er hun svært energisk, med et arsenal av fakter og mimikk, men når alt tårner seg opp rundt henne overgir hun seg til resignasjonen. I stykkets aller sterkeste scene, selve klimakset, står hun bare der og ser fremfor seg.

Skjønberg er også svært gripende som den døende Firs, der han beveger seg rundt på scenen med rullator. Etter å ha spilt over 70 roller ved Nationalteateret, føles det som å overvære et stykke norsk teaterhistorie når han helt på slutten legger seg ned for død. Han sier det kjennes som om han aldri har levd, men Tømtas mesterlige versjon av Kirsebærhagen bærer i aller høyeste grad preg av levd liv.

Ingrid N. Ekeberg
anmeldelser@universitas.no

Kulturkalender

28 sep Fine høsthelgeturer i Osloomarka

Har du akkurat kjøpt telt, helt klar for å stikke ut en hel helg i Osloomarka? Kom du deretter på at du overhodet ikke har snoring på hvor du kan gå? Høres ut som dette er et foredrag for deg! DNT ung Oslos turleder Ingvald Mageli øser av sin kunnskap, deretter settes det frem bord slik at de som vil kan dele sine beste tips. Det vil jo du! Påmelding skjer på facebook, foredraget begynner først kl. 18:00.

17:00 – 20:30 Friluftshuset Gratis inngang

29 sep Oktoberfest på Chateau Neuf

På fredag kicker det altså i gang! Norges største (!) oktoberfestarrangement, denne gang med fornyet fokus på genuin, deilig, tysk mat. Mon det. Den gode bayerstemningen er naturligvis bevart, og husorkesteret Ronald Schnipfelgruber Tyrolerkapelle spiller opp til dans. Wunderschön! I år investerer jeg i lederhosen.

Chateau Neuf ID: 20/18 med bevis for høyere utdanning Varierende billettpriser

29 sep Teknisk museum: Researchers' Night

Demonstrasjon av Birkelands Nordlyseksperiment, ett tonn lego, sci-fi-quiz, DJ-set, foredrag om mørk materie, droneworkshop, omvisning i utstillingen Aurora Polaris, i det hele tatt. Det finnes tilsynelatende ingen grenser for hva som skjer når Teknisk Museum åpner dørene på kveldstid. Det er til og med bar! Eureka!

Teknisk Museum 19:00 - 23:00
CC: 100 kroner ID: 18 år

29 sep Oslo Skaperfestival 2017

Oslo Skaperfestival er en festival hvor alle – oppfinnere, kunstnere, forskere, hackere, håndverkere og hjemmemekere – kan vise frem hva de har laget. På Deichmanske Hovedbibliotek kan du disse to dagene møte over 100 ildsjeler som på fritiden mekker ting du ikke trodde var mulig. Du kan selv delta på kurs og verksteder, så hey, kanskje er du en av ildsjelene vi ser der neste år?

Deichmanske Hovedbibliotek, Gratis inngang 10:00 – 17:00 begge dager

30 sep Deathcrush + KUUK / Revolver 10 År

Eksempel på deilig anti-pitch: «Kom. Vi vet ikke helt hva som skjer, men det blir band og fest, og sikkert jævlig vondt i sjelen dagen etter. Husk å drikke vann.» Slik presenterer Revolver denne snasne feiringen av sitt eget jubileum. De lover også at popmusikk skal bli skutt ut av en diger laserpikk. Jeg tror vi gjentar oppfordringen om å drikke vann, jeg.

Revolver, 22:00 – 03:30, CC: 175 kroner, ID: 20 år

Gi oss beskjed om arrangementer på epost: universitas@universitas.no

